

118 அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில் பள்ளச்சி ரெவினயூ பிரிக்காவில்
ராகுஸ குழாய் கிணறுகள் அமைப்பதால் விவசாயக்
கிணறுகளில் நீர் மட்டம் குறையக் கூடிய அபாயத்தால்
விவசாயிகள் ஈடுபட்டுள்ள மதியல் போராட்டம் குறித்து

[1978 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அதைப்பற்றிய முடிவெடுக்க
வேண்டிய அமைச்சர் தகுந்த முடிவெடுப்பார்கள்.

6. 1978-79 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை மீது பொதுவிவாதம்—
தொடர்ச்சி.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: மேலவை துணைத் தலைவரவர்களே, 1978-79
ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை. . .

(திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர நிக்ஷித்ர் எழுந்தார்).

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் பேசட்டும். அவரை
மாற்றாத தலைவராக உட்காரச் வைத்துவிட்டு, உங்களைப் பேச அனுமதிக்கிறேன்.
அடுத்து நீங்கள் பேசலாம்.

* திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே,
1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கை குறித்த விவாதத்திலே கலந்து
கொண்டு, பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையின் முதல் பக்கத்திலே, மிக அழகான வார்த்தை
களாலே நிதியமைச்சரவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். “கடந்த
அக்டோபர், நவம்பர் மாதங்களில் இயற்கையின் கொடுமை, கடும் புயலாய்,
பெரும் வெள்ளமாய், தொடர் மழையாய் தமிழகத்தைத் தாக்கியது. இந்தத்
தாக்குதலை உறுதியுடனும் துணிவுடனும் நாம் சமாளித்திருக்கிறோம்” என்று
நிதிநிலை அறிக்கையில் நிதியமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால்
எங்கள் சேலம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கடும் மழைக்கும், கடும்
புயலுக்கும் உள்ளான பகுதி 250 ஏக்கர்களாகும். கொல்லி மலையில் பெய்த
பெரு மழையால் அந்த 250 ஏக்கர்களில் பெரு வெள்ளம் ஏற்பட்டு, கிணறு
களும், நிலங்களும் மண்ணால் தூர்ந்துபோய்விட்டன. மின்சார மோட்டார்கள்
தண்ணீரில் மூழ்கடிக்கப்பட்டன. நெற் பயிர்கள் சேதமடைந்துவிட்டன.
விவசாயிகளுக்கு உண்ண உணவில்லை. கால்நடைகளுக்குப் புல் இல்லை. அந்த
அளவுக்கு மண் மேடிட்டுவிட்டது. இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்
சரவர்களுக்குத் தந்தி அனுப்பினேன். உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க
வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். இதற்கு முன்பு ஒரு மாபு இருந்தது.
சட்ட மேலவை, பேரவை உறுப்பினர்கள் ஒரு அவசரப் பிரச்சினை குறித்து
தமிழக முதல்வருக்கோ, பிற அமைச்சர்களுக்கோ தந்தி கொடுத்தால், ஒரு

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆ. பாலசுப்பிரமணியம்]

கடிதம் எழுதி அனுப்பினால், உடனடியாக பதில் வரும். அந்த பதிலில் உங்களுடைய கோரிக்கை இன்ன அலுவலகத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறேன்—

It is for necessary action என்று இருக்கும். அதற்குப் பின்னால் அதை வைத்துக்கொண்டு அந்த அலுவலர்களை நாங்கள் போய்ப் பார்ப்போம். 250 ஏக்கர் நிலம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பாதிக்கப் பட்டவர்கள் எல்லாம் பெரும் பட்டாதார்கள் அல்ல, மிட்டா மிராசுதாரர்கள் அல்ல. சாதாரணமான ஏழை குடியானவர்கள். விவசாயம் செய்து ஜீவிக்கக் கூடிய சிறு விவசாயிகள். இது குறித்து முதலமைச்சருக்கு இரண்டு தந்திகள் கொடுத்திருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையில் எந்தவிதமான பதிலும் இல்லை. ஜனவரி மாதத்தில் மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரின் அறையில் சந்தித்து ஒரு விண்ணப்பத்தைக் கொடுத்து, அதைப் பரிஷுடன் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறேன். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று தெரிகிறது. இது குறித்து ஒரு பதில் கூட வரவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் வெள்ளத்தால், பெருமழையால் பாதிக்கப் பட்டு, மிகவும் மோசமான நிலையில் வாழ முடியாமல் இருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, இது நாள் வரை பதில் வரவில்லை. அதோடு மட்டுமல்ல, இது குறித்து நாள் பல அதிகாரிகளைப் பல முறை கேட்டிருக்கிறேன். சேலம் மாவட்டக் கலெக்டர் அவர்களைச் சந்தித்து 'ஏன் இதுவரையில் செய்யப்படவில்லை?' என்று கேட்டபோது, 'சாங்ஷனுக்காக அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். இதுவரை தகவல் ஒன்றும் வரவில்லை' என்று சொன்னார்கள். அங்கு பார்க்க வந்த அதிகாரிகளுக்காக ஆன பெட்டோல் செலவைக் கொடுத்திருந்தால் கூட மண் மேடிட்ட அந்த நிலங்களைச் சீர் செய்திருக்கலாம். ஆனால் இதுவரையிலும் எந்தவிதமான வேலையும் நடக்க வில்லை. இது குறித்து மாண்புமிகு முதலமைச்சரிடம் மட்டுமல்ல, எல்லா அமைச்சர்களிடமும், விவசாய அமைச்சர், போக்குவரத்து அமைச்சர், இந்த அவையின் முன்னவர் ஆகியோரிடத்தில் சொல்லியும், இது வரையிலும் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இப்போது கூட இந்த மன்றத்திலே பேசுவதால், நாளை வேலை நடக்கும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கில்லை. நடக்காது என்று எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். இருந்தாலும் இக்கருத்துக்களைப் பத்திரிகையின் வாயிலாகப் பார்க்கிற அந்தப் பகுதி மக்கள் நம் பகுதியைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லுகிறாரே என்று ஒரு ஆறுதலைப் பெறுவார்கள். இது குறித்து சென்ற சட்ட மன்றக் கூட்டத்திலேகூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருந்தபோதே, பேசியிருக்கிறேன். இவ்வளவு நாள் ஆகியும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்பதை மிகவும் வேதனையோடு இந்த மன்றத்திலே தலைவரின் வாயிலாகத் தெரிவிக்கிறேன்.

[திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்] [1978 பிப்ரவரி 28]

எங்கள் மாவட்டத்தில் 16 புல்டோசர்கள் இருக்கின்றன. அதிலே இரண்டு புல்டோசர்களைக் கொடுத்து, அங்கே இருக்கிற மண் மேடிட்ட நிலங்களைச் சீர் செய்து தாரங்கள். அங்கே நீர் வளம் இருக்கிறது. ஆகவே சீர் செய்து தந்தால், விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள் என்று கேட்டிருக்கிறேன். சாங்ஷன் செய்யவில்லை, சாங்ஷன் செய்யவில்லை என்றுதான் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

(முற்பகல் 11.50)

கொல்லி மலைப் பகுதியில் ஆறு தன்னுடைய போக்கை விட்டுவிட்டு, விளை நிலத்திலே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. மிகவும் சிறு விவசாயிகள், அதுவும் கடன் தொல்லையில் இருப்பவர்கள் எப்படி அதைச் சீர்படுத்த முடியும்? வானொலியில் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? சிறு விவசாயிகள் 2 ஏக்கர் தஞ்சை நிலத்திற்கும், 5 ஏக்கர் புஞ்சை நிலத்திற்கும் குறைவாக இருந்தால் அரசே சீர்படுத்தித் தரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். 5 ஏக்கருக்கு மேல் வைத்திருக்கும் நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கு 50 சதவீதம் மானியமாகத் தருவது என்றும் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்லாமல், கரும்புப் பயிர், வாழைப் பயிர், வெற்றிலைப் பயிர் ஆகியவற்றைப் பயிரிடுபவர்களுக்கு அழிவு ஏற்பட்டிருந்தால், நஷ்ட ஈடாக ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் வீதம் தருகிறோம், அதை வைத்துக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். இது வரையிலே சேலம் மாவட்டத்திலே, நாமக்கல் தாலுக் காவில் யாராவது ஒரு விவசாயிக்கு இந்த 100 ரூபாய் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் அந்தப் பகுதியிலே இந்த நிவாரணம் இதுவரையிலும் அளிக்கப்பட வில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்காகத்தான்.

அடுத்ததாக, நியாய விலைக் கடைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வருவாய் கிராமத்தில் எல்லா இடத்திலும் நியாய விலைக் கடைகளை ஏற்படுத்துகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு அமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர்கள் முன்பு சொல்வார்கள். “வடக்கு வாழ்கிறது; தெற்கு தேய்கிறது” என்று நான் சொல்லுகிறேன், இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்திலே, தென் பகுதிகள் வளர்கின்றன, வட பகுதிகள் தேய்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தில்தான் மலை வாழ் மக்கள் பகுதிகள் இருக்கின்றன. அங்கே நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பது பற்றி ஒரு வரி கூட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இல்லை. நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்பதிலே, எங்கள் மாவட்டம் புறக்கணிக்கப்படுகிற காட்சியைத்தான் காண முடிகிறது. அந்தப் பகுதியிலே சாதாரண ஏழை எளிய மக்கள், கடுமையாக உழைத்து விவசாயம் செய்யக் கூடிய மக்கள்

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்]

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வாழ்கிற வகையில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எதுவும் குறிப்பிடாதது, வருத்தம் தரக் கூடியதாகவும், வேதனையளிப்பதாகவும் இருக்கிறது.

அடுத்ததாக, மின்சாரத் துறையைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பது என்பது சாதாரண காரியமல்ல. பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு வேண்டுமென்று இரண்டு இலட்சம் பேர்கள் மனுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த இரண்டு இலட்சம் பேர்களுக்கும் மின் இணைப்பு கொடுக்க முடியுமா என்றால், முடியாது. 35 ஆயிரம் பேர்களுக்குத் தான் கொடுக்கக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதிலேயும் சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. ஒரு கதை கூட சொல்லுவார்கள். புத்தர் பெருமானிடம் போய் ஒரு தாய் கேட்டாள், “நீங்கள் பெரிய மகான். என்னுடைய குழந்தை இறந்துவிட்டது. அவளை நீங்கள்தான் எழுப்ப வேண்டும்” என்று. அதற்கு அவர், “இறப்பு இல்லாத வீட்டிலே போய் திருநீறு வாங்கி வா. நான் எழுப்பி விடுகிறேன்” என்று சொன்னார். அந்தத் தாயும் வீடு விடாக அலைந்து கிடைக்காமல் திரும்பினாள். அதைப் போலவேதான் 35,000 பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி விட்டு, அதிலேயும் ஒரு சங்கடத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதாவது நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் வாங்கி வர வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலேயிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப் பட்ட ஏரியாக்கள் இருக்கின்றன. சொல்லப் போனால், சேலம் மாவட்டத்தில் மோகனூர் பூனியனுக்கு இந்தச் சான்றிதழ் வேண்டியதில்லை. கொல்லிமலை ஒன்றியத்திற்கும் வேண்டியதில்லை. அப்படிப்பட்ட பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகளுக்கு மின் இணைப்புத் தாரங்கள் என்று கேட்டால், ஒரு கிணற்றுக்கும் மற்றொரு கிணற்றுக்கும் இடையிலே 750 அடி தூரம் இருக்க வேண்டும், ஆகையால் கிடையாது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். பெரிய நிலச் சுவாந்தாரராக இருந்தால், அவர்களுக்கு 400, 500 ஏக்கர் என்று இருக்கும். அவர்களுக்கு நிலப்பரப்பு மட்டும் ஆயிரம் அடி, இரண்டாயிரம் அடி என்று இருக்கும். நில உச்ச வரம்பு வந்துவிட்ட பிறகு அப்படியில்லை. சிறு விவசாயிகள் ஒன்றரை ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், இரண்டரை ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஊற்று வருகிற இடத்திலேதான் கிணற்றைத் தோண்டுவார்கள். அதிலே 750 அடி, 900 அடி தூரம் இருக்க வேண்டுமென்று கண்டிஷன் போட்டால், இவர்கள் யாருக்கு மின்சாரம் கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இப்படிச் கண்டிஷன் போடுவதன் மூலம் ஒருவருக்கும் கொடுக்கப் போவதில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். அமைச்சர்கள் அந்த இடங்களுக்கு வரும்போது பொய்யான சில தகவல்களைத் தருகிறார்கள், பெருமழை பெய்த காணத்தால்,

[திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

உணவு அமைச்சர் அவர்கள் அங்கு வந்தார்கள். அப்போது அவரிடம், நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ்பற்றிக் கேட்டேன். கண்டிப்பாக விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் பெற வேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் உண்மை நிலைமை என்னவென்றால், கண்டிப்பாக அந்த நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி ஒரு புறத்திலே பத்திரிகையின் வாயிலாக விவசாயிகளுக்குப் பெரிய நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகிறார்கள். விவசாயிகள் இதை நம்பிக்கொண்டு, “அமைச்சர்கள் தருகிறேன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவர்கள் வாங்கித் தரமாட்டேன் என்கிறார்கள்” என்று எங்களைத் தொல்லைப் படுத்துகிறார்கள். இப்படித் தலைகீழாக நடக்கிற ஒரு காட்சியை நாம் இன்று காணுகிறோம்.

எங்கள் மாவட்டத்தில் எருமைப்பட்டி ஒன்றியத்திலே, வடவத்தூர் கிராமத்தில் உள்ள கிணறுகளுக்கு ஒரு பம்புசெட் கூட இல்லை. அங்கே தெரு விளக்குகள் இருக்கின்றன. ஆனால் பம்புசெட்டுக்களே இல்லை, ஆனால் 35 ஆயிரம் மின் இணைப்புகளைக் கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த 35 ஆயிரம் இணைப்புகளும், ஒரு கிணற்றுக்கும் மற்றொரு கிணற்றுக்குமிடையில் இருக்க வேண்டிய தூரத்தை வற்புறுத்தாமலும், நிலத்தடி நீர் சான்றிதழ் வாங்க வேண்டுமென்று கண்டிப்பு இல்லாமலும் கொடுக்கப் படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அப்படியெல்லாம் கண்டிஷன் போட்டுக் கணக்குப் பார்த்தாலும், மின் இணைப்பு ஒன்று கூட கொடுக்க முடியாது என்று இந்த நேரத்திலே நான் குறிப்பிடக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு விவசாயிகளிடத்திலே பெரிய கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழகம் எங்கும் போக்குவரத்து தடைப்பட்டுப் போகிற அளவுக்கு வழியில் இரட்டை மாட்டு வண்டிகளை நிறுத்திப் போராட்டங்களைச் செய்தார்கள். மின்சாரக் கட்டணத்தைக் குறைக்க வேண்டும், ரெண்டை எடுக்க வேண்டும், சர்சார்ஜைக் குறைக்க வேண்டும் என்று பல கோரிக்கைகளை அவர்கள் விடுத்தார்கள். நான் அப்போதே சொன்னேன், “வரும் முன் காப்போம்” என்று இருக்க வேண்டும், “வந்த பின் காப்போம்” என்று இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னேன். ஆகவே கிளர்ச்சிக்கு முன்பே அவர்களை அழைத்துப் பேச வேண்டுமென்று சொன்னேன். இது குறித்து ஏதாவது பேச்சு வார்த்தை நடந்ததா? ஏதாவது முடிவு ஏற்பட்டதா என்றால், அது நமக்குத் தெரியாது. ஏனென்றால் அது குறித்து விவரங்களை இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கவில்லை, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள விவசாயிகள் கட்டுப்பாடாக இருந்து, மின் இணைப்பைக் கட்டணத்தை அரசுக்குச் செலுத்தக் கூடாது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்]

களுடைய கோரிக்கையை அரசு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதால் அவர்கள் மின்சாரக் கட்டணத்தைச் செலுத்தவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலைமையால் மிக விபரீதமான நிலை ஏற்படும். இது மிகவும் முக்கியமான பிரச்சினை. ஆகவே அதை நல்ல முறையில் விரைவாகப் பரிசீலனை செய்ய (நண்பகல் 12-00)

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் விவசாயிகளுக்கு என்ன இருக்கிறது? முதலமைச்சர் அவர்கள் கிராம மக்களிடம் பரிவோடு பேசுகிறார்கள், அன்போடு பழகுகிறார்கள், கிராம மக்களுக்கு எவ்வளவோ செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள் ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் என்ன இருக்கிறது? இந்தத் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், கிராமங்களே இருக்கக் கூடாது. அவை யாவும் சிறு நகரங்களாக வர வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். கிராமியத்தொழிற் கூடங்கள் அமைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றி யெல்லாம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் ஏதாவது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கல்லூரியில் கட்டுரைப் போட்டியில் மாணவர்களுக்குச் சொல்வார்கள். “நான் அமைச்சரானால்” என்பதுபற்றி எழுதச் சொல்லி, அந்த மாணவர்கள் எழுதுவதைப் போலத்தான் இந்த அறிக்கை இருக்கிறது. அந்தக் கட்டுரைக்கும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கைக்கும் வித்தியாசம் தெரியவில்லை. இன்னது செய்யப் போகிறோம் என்றால், அதற்கான புள்ளிவிவரத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். சேலத்தில் கொல்லிமலைப் பகுதியில் அலுமினியத் தாது கிடைக்கிறது. நிறைய பழங்கள் கிடைக்கின்றன. சேலம் மாவட்டத்தில் ஒரு அலுமினியத் தொழிற்சாலை நிறுவுலாம். அதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். அந்தப் பகுதியில் உள்ள இசண்டாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பு அதனால் கொடுக்க முடியும். தேர்தல் காலத்தில் சொன்னார்கள். கிராமங்களில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவோம், தொழிற்கூடங்களை அமைப்போம் என்றால், எங்கே, எப்போது, எப்படி அமைக்கப் போகிறார்கள் என்ற புள்ளிவிவரம் வேண்டாமா? யாரிடம் போய் கேட்பது? தேர்தலின்போது சொன்னார்கள். லாரியில் போகிறார்கள், லாரி விபத்துக்கு ஆளாகிவிட்டால், லட்சக்கணக்காக நஷ்டஈடு பெறுகிறார்கள், தைகால் போய்விட்டால், இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் என்று பெறுகிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாப்பு இருக்கிறது, ஆனால் விவசாயிகளுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் இல்லை. புயலால் கரும்பு போய்விடுகிறது, வெள்ளத்தால் நெல் பாழாகிறது. வறட்சியால் வாடுகிறார்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் தக்க பாதுகாப்பைக் கொடுப்போம் என்று பேசுகிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் சொல்கிறதே, எப்படியும் நமக்கு ஏதாவது செய்வார் என்று நம்பினார்கள். பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் வருமென்று எதிர்பார்த்தார்கள். அப்படி விவசாயிகள், கிராம மக்கள் நம்பியிருக்கும்போது, அதைப்பற்றி ஏதாவது இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. விவசாயிகள் இதில் பெரிய ஏமாற்றத்தை அடைந்திருக்

[திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்] [1978 பிப்ரவரி 28]

கிரூர்கள் என்பதை தலைவர் வாயிலாக அமைச்சரவைக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கிராம மக்கள் மத்தியிலே சில வார்த்தைகளைச் சொல்லிவிட்டால், அவர்கள் மறப்பதில்லை. அதிலும் முக்கியமாகக் கருதப்படுகிறவர்கள் சொல்லிவிட்டால், அதையே எதிர்பார்க்கிறார்கள். 14 ஆம் தேதி சேலத்திலுள்ள ஏர்க்காட்டில் நடைபெற்ற விழாவிற்கு முதலமைச்சர் வந்தபோது, புதுமையான புரட்சிகரமான பட்ஜெட்டை நீங்கள் பெறப் போகிறீர்கள், எதிர்பாருங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு வந்துவிட்டார். அங்கே ஒரே பரபரப்பாக இருந்தது. பஸ்காரர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து கூடிப் பேசுகிறார்கள், ஒருவேளை பஸ்களைத் தேசியமயமாக்கப்போகிறாரோ என்று பேசினார்கள், விவசாயிகள் பயிர்ப் பாதுகாப்புக்குத் திட்டம் வந்துவிடும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். ஆனால் பட்ஜெட் வந்ததும், அதில் எந்தப் புரட்சியும் இல்லை. புரட்சி என்று சொல்வதற்குக் கூட ஒரு மரியாதை வேண்டும். எதைப் பற்றியாவது உத்தரவாதம் கொடுத்தால், அது நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். வரி போடாமல் அரசை நடத்த முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். வளருகிற குழந்தை அழத்தான் செய்யும், எழும், விழும். அப்போதுதான் குழந்தை வளருகிறது என்று பொருள். அதைப்போல வளருகிற அரசு வரி போடத்தான் வேண்டும். இருந்தாலும் யார் யாருக்கு எப்படிப் போட வேண்டுமென்று திட்டம் இருக்க வேண்டும். இந்த அரசு சாதாரண, ஏழை எளிய கிராமப் பகுதி மக்களால் வாக்களிக்கப்பட்டு வந்த அரசு. அவர்கள் உங்கரிடம் அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறார்கள். குப்பத்தில் வாழ்கிற குப்பனும், சுப்பனும் இந்த அரசைப் பெரிதும் நம்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களை யெல்லாம் ஏமாற்றுகிற வகையில்தான் இந்த நிதிநிலை அறிக்கை வந்திருக்கிறது. உலக சரித்திரத்தில் பார்த்தால், இவ்வளவு குறைந்த காலத்தில் ஒரு கட்சி தோன்றி ஆட்சியைப் பிடித்ததாகப் பார்க்கவே முடியாது. காணாததைக் கண்ட மயக்கத்தில் அவர்கள் ஓட்டுப் போடவில்லை. கிராமங்களுக்கு வந்த அத்தனை பேரும் அளித்த வாக்குறுதிகளை நம்பி, அந்த உத்தரவாதத்தை எதிர்பார்த்து ஓட்டுப் போட்டார்கள். டாக்டரிடம் ஒருவன் மருந்து கேட்டான். அவர் ஒரு சீட்டில் அவன் நோய்க்கான மருந்தை எழுதிக் கொடுத்து, இதை மூன்று வேளை சாப்பிடு என்று சொல்லியனுப்பினார். அவன் சென்றதும் அந்த சீட்டை மூன்றாகக் கிழித்துச் சாப்பிட்டுவிட்டு வந்தான். டாக்டர் அவனைப் பார்த்து மருந்தைச் சாப்பிட்டாயா என்றார். மருந்துக் கடைக்கே போகவில்லை, நீங்கள் கொடுத்த சீட்டைத்தான் சாப்பிட்டேன் என்றானாம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அப்படிப்பட்டவர்களை எந்த டாக்டருமே காப்பாற்ற முடியாது.

1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : அவனுக்கிருந்த மன நிறைவில் நம்பிக்கையில், ஒரு தெம்பில் அந்த நோய் குணமாகிவிட்டது. அப்படிப்பட்ட தெம்பு கூட இதில் இல்லை. பேப்பரிலாவது தெம்பைக் கொடுத்திருக்கலாம். அதுகூட இல்லை.

கிராமச் சாலைகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். சேந்தமங்கலத்திலிருந்து கொல்லிமலைக்கு ஒரு பாதை போகிறது. அதைச் சீரமைக்க வேண்டுமென்று 1974-லிருந்து அமைச்சருக்கும் அரசிற்கும் எழுதிக்கொண்டேயிருக்கிறேன். அதைப்பற்றியும் தாக்கீது வந்துகொண்டேயிருக்கிறது. சேலம் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை மோகனூரில் இருக்கிறது. அதன் வாயிலாகவாவது செய்யுங்கள் என்று சொன்னேன். தலைவர் அவர்கள் அங்கே வல்வில் ஓரி விழா விற்கு வந்தபோது கூட, மாலை போட்டு வரவேற்று பெட்டிஷனைக் கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : பெட்டிஷனைக் கொடுத்ததைச் சொன்னால் போதாதா? மாலை போட்டதையும் சொல்ல வேண்டுமா?

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : உங்களுக்கு நினைவு இருக்க வேண்டுமென்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இது அதைவிட மோசமானது. பெட்டிஷனை மறந்துவிடுவதாகவும் மாலையை நினைவில் வைத்துக் கொள்வதாகவும் படுகிறது. (சிரிப்பு)

திரு. க. அறிவழகன் : ஆனாலும் தலைவர் அவர்களுக்கு இவ்வளவு மகிழ்ச்சி கூடாது. (சிரிப்பு)

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம் : அந்த பெட்டிஷனுக்கு பதில் வந்தது. அதை டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் சென்று பார்க்க வேண்டுமென்றும் வந்தது. நானும் சென்று பார்த்தேன். அந்தப் பகுதியில் செட்டி குளம் ஏரி பெரிய ஏரி. வெள்ளச் சமயத்தில் ஊர்ப் பக்கம் உடைத்துக்கொண்டு தண்ணீர் வந்துவிட்டது. அதைச் சமாளிப்பதற்காக ஊர் மக்கள் ரோட்டை வெட்டி விட்டார்கள். அதைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. இதுவரையில் அதற்காக ஒரு கல், மண் கூட அங்கே வரவில்லை. போடப்படவில்லை. இரவில் அந்தப் பக்கம் போக முடியவில்லை. யாரிடம் சொல்வது? பி.டி.ஓ., இன்சினியர் எல்லோரிடமும் சொல்லியாகிவிட்டது. போக்குவரத்து அமைச்சர் சேலம் வந்தபோது அழைத்தேன். அந்தப் பகுதியை வந்து பார்த்தால், நிலைமை தெரியும் என்பதற்காக அழைத்தேன். வருகிறேன் என்றார், வரவில்லை. மாடியில் வாழ்கிற சீமன்களைப் பார்க்கப் போகிறார்கள். குடிசையில் வாழ்கிற ஏழைகளைப் பார்க்க வருவதில்லை. பழமுறை கூப்பிட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்] [1978 பிப்ரவரி 28]

வரவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில் குமாரபாளையத்தில், திருச்செங்கோட்டில் என்ன நடந்தது? புயல் வந்ததா? வெள்ளம் வந்ததா? பாதிக்கப்பட்டதா? ஆனால் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதியில் உள்ள ஏழை எளிய மக்கள் அழைத்தும், பதினென்கு அமைச்சர்களில் யாருமே இதுவரையில் வரவில்லை. இராமர் பாதம் பட்ட இடம் புனிதமானதைப் போல...

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, சேலத்தில் ஏறத்தாழ நாற்பது, ஐம்பது கிராமங்களில் சென்று இன்ஸ் பெக்ஷன் செய்து, எங்கெங்கு சோடுகளை அமைப்பது, எப்படி குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது என்று சுற்றிப் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அந்தச் சுற்றுப் பயண விவரம் கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வந்திருக்குமென்று கருதுகிறேன். அப்படிப் போன அந்தச் சமயங்களில் உறுப்பினர் அவர்கள் என்னைவந்து பார்க்கவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எந்த முறையிட்டையும் கொடுக்கவில்லை.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம் வரவில்லை என்று சொல்லவில்லை. பாதிக்கப்பட்ட இடங்களுக்கு வந்தார்களா என்பதைத்தான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: ஏறத்தாழ நாற்பது, ஐம்பது கிராமங்களில் காலை 6.30 மணியிலிருந்து இரவு 12 மணி வரையில் சுற்றி வந்திருக்கிறேன். சுற்றிப் பார்த்ததில் உறுப்பினரைக் காணவில்லை என்பதைத் தான் சொல்கிறேன்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: அமைச்சர் அவர்கள் இரவு முழுவதும் கூட சுற்றுப் பயணம் செய்யலாம். வசதி இருக்கிறது. அதற்கான உள்ளம் படைத்தவர்கள் அவர்கள். வரவேற்கிறேன். நான் குறிப்பிட்ட அந்த இடத்திற்கு வரவில்லை என்பதைத்தான் சொல்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பயணம்

(பிற்பகல் 12-10)

செய்யும் காலத்திலே திருச்செங்கோடு, பள்ளிபாளையம், குமாரபாளையம் பகுதிகளைப் பார்த்தார்கள். ஆனால் கொல்லிமலை அடிவாரத்தைப் பார்க்கவில்லை. சேலம் மாவட்டத்தில், புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடம் அது. புள்ளி விவரத்தைப் பார்த்தால், உங்களுக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: அமைச்சர்கள் யாரும் வரவில்லை, அவர்கள் விழாவிிற்கும் விருந்துக்கும் தான் போகின்றார்கள் என்று சொல்லுகின்றார்கள். நானே சேலம் மாவட்டத்தில் 30, 40 கிராமங்களை—குறிப்பாக சேலம் தொகுதி, ஜனதா உறுப்பினர் தொகுதி, அங்கெல்லாம் போய்ப்பார்த்து விட்டுத்தான் வந்திருக்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கிராமப்பகுதிகளுக்கு வரவே இல்லை என்று சொல்லவில்லை. கொல்லிமலைப் பகுதியும் பாதிக்கப்பட்ட இடம். அங்கே வரவில்லை என்றுதான் நான் கூறுகின்றேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது, அது சம்பந்தப்பட்ட ப்ரோக்ராமம் உறுப் பினர்களுக்கும் அனுப்பிவைக்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் அந்த நேரத்தில் வந்து என்னைப் பார்த்திருந்தால், அவருடன் அந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று இருப்பேன் . . .

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: அமைச்சர் அவர்கள் என்னைப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் ஒன்றுமில்லை. புள்ளிவிவரங்கள் அவரிடமே இருக்கின்றன, கொல்லிமலைப் பகுதியும் பாதிக்கப்பட்ட பகுதி என்பது உண்மை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதத்தின்பேரிலே பேசுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சுற்றுப்பயணங்களை மேற்கொள்ளும்போது, அந்தத் தொகுதிகளிலுள்ள உறுப் பினர்களுக்கும் தெரிவிக்கிறேன். அந்த முறையில் சேலத்திற்குச் சென்ற நேரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் என்னிடம் வந்து சொல்லி யிருந்தால், நான் அந்தப் பகுதிகளுக்கும் சென்று பார்த்திருப்பேன் என்று தான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: ரோம்பப் பாராட்டுகிறேன். ஒருகால் அவர் புரோக்கிராம் போட்ட நேரத்தில், நான் ஊரில் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். அடுத்து, கொல்லிமலையை ஒரு டிரிஸ்ட் சென்ட்ராக ஆக்க வேண்டும் என்று பலகாலமாகக் கோரி வந்திருக்கிறோம். இதன் காரணமாக அங்குள்ள மலைவாழ் மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகள் ஏற்படும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: திருப்பித் திருப்பி அதே பிரச்சினையைப் பேசுகின்றீர்களே, விவாதத்துக்கு வாருங்கள்.

திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்: இது வேறு பிரச்சினை. முன்பு குறிப்பிட்டது புயல்—வேள்ள நிவாரணம் பற்றியது. இப்போது நான் சொல்லுவது டிரிஸ்ட் சென்ட்ராக ஆக்குவது பற்றியது. நமது மாநிலத்திலேயே வெகு உயரமாக இடத்திலிருந்து விழும் நீர் வீழ்ச்சி அங்கேதான் இருக்கிறது. பெரும்புகழ் பெற்ற அறப்பள்ளிவார் கோவில் இருக்கிறது. சிறப்புமிருந்த வல்லில் ஓடி ஆட்சி செலுத்திய பகுதி அது. எனவே இதைச் சுற்றுலாப்பகுதியாக ஆக்க

வேண்டும் என்று கோருகிறோம். ஒருமுறை போய்ப் பார்த்தவர்கள் மீண்டும் அந்தப் பகுதிக்குப் போய்ப் பார்க்க ஆசைப்படுவார்கள். ஆனால், அது விடுபட்டுப்போயிருக்கிறது.

இந்த முறையில் பார்க்கும்போது, சேலம் மாவட்டம் புறக்கணிக்கப் படுகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. எனவே இதை அரசு பரிசீலித்து வேண்டியதைச் செய்ய வேண்டும். சுற்றுலா இடமாக ஆக்கி சுகபோகம் பெற வேண்டும் என்பதற்காக இல்லை. இதனால் அந்தப் பகுதி முன்னேற்றம் அடையும். அங்கே 40 ஆயிரம் பழங்குடி மக்கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் முன்னேற்றமடைய ஏதுவாகும். அது மட்டுமின்றி கொல்லி மலைப் பகுதியில் அலுமினியத்துக்கான மூலப்பொருள் கிடைக்கிறது. அது இப்போது மேட்டூருக்கு எடுத்துச்செல்லப்படுகிறது. அதை அங்கேயே உபயோகிக்கத்தக்க முறையில் அரசு சார்பிலோ தனியார் சார்பிலோ ஒரு தொழிற்சாலை ஏற்பட்டால், அங்குள்ள மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும். மேலும் அப்பகுதி மக்களின் குழந்தைகள் படிப்பதற்கு ஏற்றவாறு, அங்கே ஒரு ஐ.டி.ஐ. பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவரவர்களே, நான் சுற்றுப்பயணம் மேற்கொள்ளும்போது, 'கலெக்டிவ் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி' இருக்கிறது என்ற முறையில் அனைத்துப் பிரச்சினைகளையும் கவனிக்கிறேன். என்னுடன் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் வந்திருக்கின்றார்கள். அந்த முறையில், மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் எங்கள் சுற்றுப்பயணத்தின்போது கூட வந்தால் அவர்கள் குறிப்பிடும் பகுதிகளைப் பார்க்க, இயலும், எங்கள் காரிலேயே வரலாம். அழைத்துச்செல்லுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் குற்றமே சொன்னதில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இப்போதுதானே எழுந்திருக்கின்றீர்கள். இனிமேல் தான் . . .

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இப்போது அவைத் தலைவரவர்கள் மீதுதான் நான் குற்றம் சொல்லப்போகிறேன். கேள்வி போட வேண்டுமென்றால்கூட, மூன்றாம்தரமாகக் கை தூக்கினால்தான் எனக்கு அனுமதி கிடைக்கிறது. அதேமாதிரி நான் ஒரு மணி பஸ்ஸுக்குப் போக வேண்டும் என்று நேரில் போய் சொல்லியிருக்கிறேன். நேரத்தில் பேச எனக்கு அனுமதி கிடைக்கவில்லை.

இப்போதுகூட சொல்லுகிறேன், அவர் காதிൽ விழவில்லை. இப்போது பேசுகிறதைக்கூட அவரால் கவனிக்க முடியவில்லை. அவர்பேரிலே குற்றம் சொல்லப்போகிறேன் என்கிறேன், ஆனால், இன்-சார்ஜை மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

கின்றார்கள். தலைவராக உட்கார்ந்து விட்டால், எல்லாக் கட்சிகளையும் ஒரே மாதிரியாகப் பாவிக்க வேண்டும். ஒரு கட்சிக்கு அரை மணி நேரம் குறைத்து விட்டதால், அது பலவீனம் அடைந்துவிட்டதில்லை. இந்த பட்ஜெட் மீது முக்கால் மணி நேரம் பேசலாம். நல்லதையும் பேசலாம், குற்றங்குறைகளையும் சொல்லிப் பேசலாம். நான் ஜனதா கட்சியின் தலைவர் இங்கே. எனக்கு ஒரு மணி பஸ்ஸுக்குப் போக வேண்டும் என்று பல முறை சொல்லி விட்டேன். அதற்குப் பிறகு 'ஸிப்' அவர்களிடமும் சொன்னேன். அதே மாதிரி பேச்சாளர்கள் பட்டியலில் என் பெயர் மேலே இருக்கட்டும் என்று மெம்பர்களுக்கும் நீங்களே முதலில் பேசுங்கள் என்றார்கள். ஆனால், அப்படிச் சொல்லியும் என்னை உட்கார வைத்துவிட்டார்கள். தலைவர் அவர்களுடைய போக்கைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. ஜனதா கட்சி சார்பில் குறையே சொல்லக் கூடாது என்று எண்ணுகிறாரா?

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்): என்னைப் பற்றிக் குறை சொல்லுகின்றீர்களா? விவாதத்தைப்பற்றிப் பேச வாருங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: நான் ஒரு மணி பஸ்ஸுக்குப் போக வேண்டும் என்று சொன்னேன். இன்னும் நான் ஹாஸ்டலுக்குப் போய் சாப்பிட்டு விட்டுப் பிறகு போக வேண்டும். பட்ஜெட்டைப் பற்றிப் பேசலாம். வரவு-செலவுத் திட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசினால் நல்லதாக இருக்கும். வரவு-செலவுத் திட்டத்திலுள்ள குறைகளை, குற்றங்களைப் பற்றி மட்டும் பேசினால் நல்லதாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் நேரமில்லை. இப்போது இதைவிட்டால், பிறகு 3½ மணிக்குத்தான் பஸ். வைகை எக்ஸ்பிரஸ் இன்று இல்லை. இல்லையென்றால் 2 மணிக்குப் போகலாம். சாப்பிடுவதற்குக்கூட நேரம் இல்லை.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. ஆ. பாலசுப்ரமணியம்): தயவுசெய்து சப்ஜெக்டுக்கு வாருங்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்: இப்போது இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கைப்படி ரூ. 680 கோடி வரவு, ஆனால், செலவு ரூ. 726 கோடிக்கு இருக்கிறது. ரூ. 150 கோடியிலிருந்த பட்ஜெட் இன்று ரூ. 680 கோடிக்கு மேலே போய்விட்டது. வருஷாவருஷம் வரிகளும் கூடிக்கொண்டே போகின்றன. அப்படியும் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. வழக்கமானபடிதான் இருக்கிறது.

(பிற்பகல் 12-20)

இந்த பட்ஜெட்டில் புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் எல்லாம் இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். நான் கூட கொள்கை அடிப்படையில் பெரிய புரட்சிகரமான மாறுதல்கள் இருக்கும் என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால், என்ன புரட்சிகரமாக

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

[1978 பிப்ரவரி 28]

நடத்தது என்றால், இந்த ஆண்டு கவர்னர் உரையே இல்லை என்பதுதான். என்ன காரணத்தாலோ தெரியவில்லை, இந்த ஆண்டு கவர்னர் உரையே இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரையில், கவர்னர் உரை இல்லாத சட்டசபைக் கூட்டத் தொடர் கிடையாது. அந்த வகையில் கவர்னர் உரை இருக்கும். அதன்மீது 10 நாள் விவாதம் எல்லாம் இருக்கும். அவர் தன் உரையில் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை இது, இந்த அரசாங்கம் மணலைக் கயிறாகத் திரிக்கப் போகிறது என்று சொல்லுவார். அப்படியெல்லாம் மணலைக் கயிறாகத் திரிக்க முடியாது என்று அதன்மீது பேசும்போது உறுப்பினர்கள் சொல்லுவார்கள். இதுதான் வழக்கம். எதிர்க் கட்சியினருக்கு இந்த வருஷம் அந்த வாய்ப்பே இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒருவேளை கவர்னர் மாட்டேன் என்று சொல்லிவிட்டாரோ அல்லது இவர்களே வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்களோ தெரியவில்லை.

இந்த ஆண்டு அளிக்கப்பட்டிருக்கிற வரவுசெலவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், எந்த வகையிலும் ஜனங்களுக்கு சௌகரியம் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மொத்தம் ரூபாய் 9 கோடி அளவுக்குத்தான் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். பற்றாக்குறையை முழுவதும் சரிக்கட்ட வரி போடாமல் ஏதோ கொஞ்சம்தான் போட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் போடப்பட்டிருக்கிற வரிகள் கூட சாதாரண ஏழை எளிய மக்களை பாதிக்காது, பெரிய பணக்காரர்களைத் தான் பாதிக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில், இந்த 1978 ஆம் வருஷத்திலே நாட்டில் ஏழை பணக்காரன் என்ற பேதத்திற்கு இடமே கிடையாது. ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசமே இல்லாமல் எல்லோரும் எல்லாப் பொருள்களையும் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், இப்போது இந்த பட்ஜெட்டிலே சோப்பு மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அதாவது கையால் செய்யப்பட்ட சோப்பு தவிர, மற்ற சோப்புகள் மீது வரி போட்டிருக்கிறோம். இது ஏழைகளைப் பாதிக்காது, பணக்காரர்களைத் தான் பாதிக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்போது எந்த ஏழை சோப்பு உபயோகிக்காமல் இருக்கிறான். கூலை முதல் மாலை வரை வேலை செய்கிற எல்லாத் தொழிலாளியும் கண்டிப்பாகச் சோப்பு போடுகிறான். அவன்போய் அவசரத்திற்கு கடைபிடி வாங்கும்போது, இது கையால் செய்யப்பட்ட சோப்பு, இது கையால் செய்யாமல் மிஷினில் செய்த சோப்பு என்று பார்த்து வாங்குவதில்லை. அவசரத்திற்கு ஏதோ ஒரு சோப்பு என்று கேட்டு வாங்கிக்கொண்டு போய் உபயோகப்படுத்துகிறான். மார்க்கெட்டில்போய்க் கேட்டால், கையால் செய்த சோப்பு கிடைப்பதில்லை.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

ஒரு 60 பைசா கொடுத்து ஒரு ஏழை ஒரு சோப்பு வாங்கினால், அது 6 நாளைக்குக் கூட வருவதில்லை. இப்படி வாரத்திற்கு ஒரு சோப்பு வாங்குகிற தொழிலாளி, ஏழை எளிய மக்கள் இந்த வரி உயர்வால் பாதிக்கப்பட மாட்டார்கள் என்பது எப்படி என்றுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. எனவே பணக்காரர்களுக்கு வரி போட்டால், பரவாயில்லை. பணக்காரர்களுக்கு வரி போடுகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, ஏழையின் தலையில் வரியைப் போட்டால், அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்றுதான் கேட்க விரும்புகிறேன். எனவே சோப்புமீது போடப்பட்டிருக்கிற வரியை நீக்கினால்தான், ஏழைகள் மீது போடப்பட்ட வரியை நீக்கியதாக ஆகும்.

அடுத்து, கண்ணாடிச் சாமான்கள் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். வண்ணப் பூச்சுகளின் மீது வரி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். கண்ணாடிச் சாமானை உபயோகப்படுத்தாதவர்கள் யார்? இப்போது எல்லோர் வீட்டிலும் கண்ணாடிச் சாமான்கள்தான் இருக்கின்றன. கேட்டால் விலை மலிவாகக் கண்ணாடிதான் இருக்கிறது என்கிறார்கள். இப்போது அந்தக் கண்ணாடிச் சாமான்கள் மீதும் வரி போட்டுவிட்டார்கள். இந்த வரி ஏழை பாழைகளைப் பாதிக்காது என்றால், எப்படி ஏற்றுக்கொள்வது?

அடுத்து, வீட்டுக்குப் பூசுகிற பெயிண்ட். ஏழையாக இருந்தாலும், பணக்காரனாக இருந்தாலும், வீட்டுக்குப் பெயிண்ட் அடிக்காமல் என்ன செய்ய முடியும்? கண்ணாம்பு பெயிண்ட் மாதிரிதான். இந்தக் காலத்தில் யார் வீட்டில் பார்த்தாலும் டிஸ்டெம்பர்தான் பூசுகிறார்கள். குடிசைகளில் கூட சுவற்றில் டிஸ்டெம்பர் பூசியிருக்கிறார்கள். வெள்ள நிவாரணப் பணிகளைப் பார்க்கும்போது, நானே நேரில் பார்த்தேன். டிஸ்டெம்பர் அடித்திருக்கிறதே இந்த வீட்டிற்கு. இந்த வீட்டிற்குப் போய் நிவாரணப் பணம் தருகிறீர்களே என்று கூட நான் கேட்டேன். எனவே இப்படிப்பட்ட கண்ணாடிச் சாமான்கள், பெயிண்ட் மீதான வரி உயர்வு மிக மிக அதிகமாக இருக்கிறது. கண்ணாடிச் சாமான்களை ஹோட்டலிலும் வாங்குகிறார்கள், விடுகளிலும் நிறைய வாங்குகிறார்கள். காரணம் அதுதான் மிகவும் 'சீப்'. இப்போது அதன் மேல் வரியைப் போட்டால், இனி அவர்கள் கதியெல்லாம் என்னவது? ஏழைகள் எல்லாம் கண்ணாடி டம்ப்ளர் தான் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். அவர்கள் வெள்ளி டம்ப்ளர் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. பணக்காரன் தான் வெள்ளி டம்ப்ளரை உபயோகப்படுத்துகிறான். அவனுக்கு எப்படியும் வருமானம் வந்துவிடுகிறது. அவனுக்கு எதைப்பற்றியும் கவலையில்லை.

அடுத்தபடியாக, பெட்ரோலுக்கும் விவசாயிகள் உபயோகப்படுத்துகிற டீசலுக்கும் வரியை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பெட்ரோலுக்கு வரியை உயர்த்தியதுகூட ஒரு வேளை பரவாயில்லை என்று விட்டுவிட்டலாம். கார் வைத்திருப்பவர்கள்தான் பெட்ரோல் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டும். அவர்கள்

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 பிப்ரவரி 28]

அதிகமாகக் கொடுத்தாலும், பரவாயில்லை. ஆனால் பெரும்பாலான விவசாயிகள் தான் டிசலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எங்கே பார்த்தாலும், மின்சாரப் பற்றாக்குறை. அதுவுமில்லாமல் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் பில்டர் பாயிண்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் ஏராளமான டிசல் பம்ப்செட் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் டிசலைத்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். இப்போதைய நிலையில் யாரும் எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் வாங்குவதென்பது முடியாது. இப்போது எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் வேண்டுமென்று அப்ளிகேஷன் போட்டால், இன்னும் 3 தலைமுறை கழித்துத்தான் கனெக்ஷன் கிடைக்கும் போல் இருக்கிறது. பேரன் காலத்தில்கூட வருவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த நிலையில் எதன் மீது வரி போடுவது, எதன் மீது வரி போடுவதில்லை என்று பார்க்காமல், வரி போட்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண ஏழை மக்களுக்குத் தான் அப்ளிகேஷன் போட்டால், உடனே எலெக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கிடைப்பதில்லை. பணக்காரர்கள் எப்படியோ வாங்கிவிடுகிறார்கள். இப்போது நம் நாட்டில் சிபாரிசுதான் ஒரு குவாலிபிகேஷன். அது ஒரு மெரிட் மாதிரி, சிபாரிசு இருந்தால், எதையும் பெற்றுவிடலாம் என்ற நிலை ஏற்பட்டு விட்டிருக்கிறது. இப்படி எலக்ட்ரிக் கனெக்ஷன் கிடைக்காதவர்கள் எல்லாம் டிசல் எஞ்சின் வைத்துத்தான் பயிர் செய்கிறார்கள். இப்போது அதன் தலையில் போட்ட வரியால் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்.

தண்ணீர் கால்வாயில் வரவில்லை என்பதற்காக, பயிர் செய்யாமல் இருக்க முடியாது. காலாகாலத்தில் சாகுபடி பண்ணவில்லை என்றால், பலனிருக்காது. ஒரு மாதம் பின் தங்கி சாகுபடியைத் துவங்க முடியாது. எனவே தஞ்சை ஜில்லாவில்கூட டிசலை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி நடவு. நடுவதிலேயிருந்து நூற்று நடுகிற வரை பம்ப் செட் மூலம்தான் தண்ணீரைப் பெறுகிறார்கள். இதற்கெல்லாம் டிசல் தேவையாக இருக்கிறது. இந்த மாதிரி விவசாயிகள் அதிகமாக உபயோகப்படுத்துகிற டிசல்மீது இன்றையதினம் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். இதுவே எந்த நியாயமும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுமட்டுமல்ல, இன்னும் லிப்ட் இரிகேஷன்—கிணற்றிலிருந்து பாசனம் செய்கிறவர்களுக்கு இது ரொம்பவும் கஷ்டத்தைத் தரும். இவர்கள் எல்லாம் டிசல் எஞ்சின் வைத்துத்தான் தண்ணீர் இறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டுதான், ஏதோ காய்கறியாவது பயிரிட முடிகிறது. இப்படி ஜெனரேட்டரிலிருந்து சாதாரண பயிர் சாகுபடி வரை எல்லோரும் டிசலைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எனவே இது பணக்காரர்களைப் பாதிக்காது, ஏழைகளைத்தான் பாதிக்கும். பணக்காரன் எப்படியோ கோல்மால் செய்து காலத்தைத் தள்ளுகிறான்; இல்லாதவன்தான் எப்போதும் கஷ்டப்படுகிறான்.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீட்சிதர்]

எந்த வரியைப் போட்டாலும், அது வாங்குகிறவன் தலையில்லாதானே விழுகிறது. பெட்ரோலுக்கு வரி போட்டதுகூட பரவாயில்லை. ஆனால் டீசலுக்குப் போட்ட வரி எந்த வகையிலும் நியாயமில்லை. எனவே இந்த வரியை நீக்கினால்தான், விவசாயிகளுக்குச் சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னும் சில வரிகளைப் போட்டிருக்கிறார்கள். சீமை எண்ணை மீது வரியைக் குறைத்திருப்பது மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கு உரியதாகும். இதை நான் வரவேற்கிறேன். எல்லோருமே எலக்ட்ரிக் லைட் உபயோகப் படுத்துவதில்லை. எல்லோருக்கும் எலக்ட்ரிக் காண்ட் வசதி கிடைப்பதில்லை. இன்றைக்கும் ஸ்ரீரங்கத்தில்தான் தினம் 500 பேரல் சீமை எண்ணெய் விற்பனை யாகிறது. அந்த அளவுக்குப் பொதுமக்கள் சீமை எண்ணெயை தினசரி உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் 'ஹைட்ஸ் அண்டு ஸ்கின்ஸ்', அதாவது தோல் மீது வரி போட்டிருக்கிறார்கள். தோல்மீது வரி போட்டால், ஏழை மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுவார்கள். இன்றையதினம் எல்லோருமே செருப்புப் போடு கிறார்கள். ஆட்டுத் தோலானாலும் சரி, மாட்டுத் தோலானாலும் சரி, அதைக் கொண்டுதான் செருப்பு தைக்கிறார்கள். மனிதன் தோலில் எதையும் தைக்க முடியாது. இப்போது வரி போட்டதன் காரணமாக செருப்பு விலை ஏறிவிடும். பணக்காரன் காரில் போகிறான். அதனால் அவன் செருப்பு சீக்கிரத்தில் தேய்வதில்லை. ஆனால் சாதாரண ஏழைத் தொழிலாளி, தள்ளுவண்டி தள்ளிக் கொண்டு போகிறவன் எல்லாம் செருப்பில்லாமல் நாள் முழுவதும் அலைய முடியாது. இப்போது அவர்கள் யாருமே செருப்பு இல்லாமல் வெளியே வருவதில்லை. இனிமேல் 2 ரூபாய் விற்கு செருப்பு ரூ. 3-50-க்கு ஏறிவிடும். இதை யார் தலையில் வைப்பது என்பது தெரியவில்லை. இனிமேல் காவில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டியதைத் தலையில்தான் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதையும் எடுத்துவிட வேண்டும். விவசாயி நீர் இறைப்பதற்காக தோல் வாங்கியாக வேண்டும். இனிமேல் அதன் விலையும் ஏறத்தானே செய்யும். இதையெல்லாம் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

தங்கத்திற்கு வரி போடுவது சரி. ஆனால் இப்போது எல்லோரும் தங்கத்தைத்தானே உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். பணக்காரன் 1 பவுனில் தாவி செய்தால், ஏழை 4½ பவுனில் தாவி வாங்குகிறான். யாரும் வெள்ளியில் தாவி செய்துகொள்வதே இல்லை. எனவே அந்தத் தங்கத்தின்மீது வரி போடும் போது, இது பணக்காரர்கள் மீது போட்ட வரி என்று சொல்ல முடியாது.

[திரு. ஒய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 பிப்ரவரி 28]

கல்யாணத்திற்குத் தாலி வாங்க வேண்டுமென்றால், ஏழையும் வாங்கித்தானே ஆக வேண்டும். அவனுக்கு மட்டும் என்ன வரியில்லாமல் கொடுக்கப் போகிறீர்களா? இல்லாவிட்டால் இவன் பணக்காரன், இவன் ஏழை என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரச் சொல்லி அவர்களுக்கு வரி போடப் போகிறீர்களா?

இப்போது போட்ட வரிகளாலே இந்தப் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்டப் போவதில்லை. இந்த வரிகளாலே இதை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது. அப்படி இருக்கும்போது, இந்த வரிகளைப் போடாமல், மொத்தமே ஒரு பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று வைத்துவிட்டிருக்கலாம்.

அடுத்து, சுற்றுலாபற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானும் பலமுறை இங்கே இதைப்பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். திருச்சியை கேஷத்திரம் என்றால், ரொம்பப் பேர் சங்கடப்படுகிறார்கள். திருச்சியில் சுற்றுலா வசதி எப்படி இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். திருச்சி ஸ்ரீரங்கத்திற்கு ஆயிரக் கணக்கான யாத்திரிகர்கள் வந்து போகிறார்கள். அவர்கள் தங்குவதற்கு அங்கு இடம் இல்லை. திருச்சி பக்கத்தில் ஸ்ரீரங்கம் பெரிய கோயில் இருக்கிற இடம். முனிசிபாலிடி கூட வீடிங் முனிசிபாலிடி தான். ஆனால் கையில் பணம் இல்லை. அங்கிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டப் பேரவை உறுப்பினர் திரு. சௌந்தரராஜனுக்கும் இது தெரியும். எங்கள் மாவட்டத்து அமைச்சர் அவர்களுக்கும் தெரியும். ஒரு 10 குடும்பம் வந்தால்கூட தங்க முடியாது. அந்த அளவுக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றி கவனிக்கவே காணோம். ஒருவேளை அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றிச் சொல்லாமல் விட்டுவிட்டாரோ என்கூட சந்தேகமாக இருக்கிறது.

எனவே ஸ்ரீரங்கத்தில் கோயிலை அடுத்துள்ள இடத்தில் கிளியர் பண்ணி விட்டாவது யாத்திரிகர்கள் தங்குவதற்கு என்று கண்டிப்பாக வசதிசெய்து தரவேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

அடுத்தபடியாக, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மையிலே புயலுக்காக, வெள்ளத்திற்காக ஏராளமான பணம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படி ஒதுக்கியிருப்பதைப்பற்றி நான் ரொம்ப சந்தோஷப் படுகிறேன். ஆனால் அதற்காகச் செலவழிக்கின்ற முறைகளைப் பார்க்கும் போது, அந்தப் பணம் ஒதுக்கவே தேவையில்லை என்று சொல்லவேண்டியதாக இருக்கிறது. ரூபாய் 34 கோடிக்குப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கின்றார்கள். இந்தத் தொகையை ஆளுங்கட்சி சார்பில் இருக்கும் கான்ட்டிராக்டர்களுக்குத் தான் கொடுத்துக்கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இது சம்பந்தமாக பல பேர்கலிடமிருந்து பெடிஷன்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆளுங்கட்சியில்

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஓம். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்]

இருப்பவர்களுடைய சிபார்சின் பேரில் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இவருக்குக் கொடு, அவருக்குக் கொடு என்று சிபாரிசுகள் செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய விவரங்கள் என்னிடம் இருக்கின்றன. டெண்டர் முறையிலே இந்தப் புயல் நிவாரண வேலைகளுக்கு காண்ட்ராக்ட் விட்டுக் கொடுக்கலாம். எந்தக் கட்சிக்காரர்கள், ஆளுங்கட்சிக் காரர் மற்ற கட்சிக்காரர்கள் என்ற பிரச்சினை இல்லை. அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவும் தேவையில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நமக்குத் தேவை எல்லாம் உண்மையான அளவுக்கு, சீக்கிரமாக அவர்களுக்கு, மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான். காண்ட்ராக்ட் எடுப்பவர்களுக்கு ஏராளமான லாபம் இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒரு வாரம் 10 நாள் போய்க் கேளுங்கள். இவர்கள் அங்கே இருக்கிறார்கள். காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பார்கள் என்று சிபாரிசுகளின் பேரில் கிடைக்கிறது. எத்தனை கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினல்தான் என்ன பயன்? லட்சம் ரூபாய், 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்று காண்ட்ராக்ட் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆளுங்கட்சி பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும். அரசில் இன்ஜினியர்கள் இருக்கிறார்கள். சூப்பிரெண்ட்டெண்ட்டிங் இன்ஜினியர்கள், எக்ஸிடியூட்டிவ் இன்ஜினியர்கள் எல்லாம் இருக்கிறார்கள். நாம் காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கும்போது, பார்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். எவ்வளவு பணம் இருந்தாலும், எத்தனை கோடி என்று வந்தாலும், என்ன பயன் இருக்கும்? குறிப்பிட்ட காரணத்திற்காகச் செலவழிக்க முடியாத நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இப்போது மூன்று மாத காலம் ஆகிவிட்டது. குடியிருக்க இடமில்லாமல் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். நூற்றுக்கு 15 குடியிருப்புக்கள் தான் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள். மீதம் 85 சதவிகித குடியிருப்புக்கள் கட்டப்படவில்லை. எனக்கு தூறு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள், எனக்கு இருநூறு ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று அங்கிருக்கின்றவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வசதி உள்ளவர்கள், பல பேருக்கு இதைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பணத்தை எந்த அடிப்படையை வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அந்த விவரம் இல்லை. திருச்சியில் குடியாம்பாளையத்தில் நூற்றுக்கு 99 குடிசைகள் அழிந்துவிட்டன. அதைப் பார்க்கும்போது, நமக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. வடக்குக் காவிரிப் பகுதியிலேகூட எல்லாம் போய்விட்டது. இதுவும் அரசுக்குத் தெரியும். அப்படிப்பட்ட இடத்திலே கதர் துணி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலேயும் பாரபட்சம் காட்டியிருக்கிறார்கள். இப்போது அங்கு விவசாயிகள் உண்ணாவிரதம் இருக்கிறார்கள். கம்ப்யூனிஸ்டுகள்தான் இந்த விஷயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அங்கு நிறைய பேர்கள் உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் பாகுபாடு ஏதுவும் இல்லாமல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு பல பேருக்குக் கொடுக்கவே இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். நிவாரண

[திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர்] [1978 பிப்ரவரி 28]

உதவிகள் ஒரு சிலருக்குக் கொடுத்துவிட்டு பலருக்குக் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். வெள்ளத்திலே பாதிக்கப்பட்டவர்கள் பலர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். மதுரையிலே சம்பந்தப்படாதவர்கள் நிறைய பேர் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியெல்லாம் ஒரு தனி கமிட்டி போட்டு 'ரெவ்யூ' பண்ணுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காண்ட்ராக்ட் கொடுப்பது பற்றியும் விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த வெள்ள நிவாரண காண்ட்ராக்ட் எப்படி விடப்பட்டிருக்கிறது, யார் யாருக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது, அந்தப் பணம் எப்படி எப்படிச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். காண்ட்ராக்ட்டுகளிலே பல ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பெடிஷன்கள் கூட எங்களுக்கு வந்திருக்கின்றன. வேண்டுமானால் புதுவ் கூட பண்ணுகிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். காண்ட்ராக்ட் கொடுக்கும்போது, டெண்டர் காண்ட்ராக்டாகக் கொடுக்க வேண்டும். சிலருக்குக் கொடுக்கப்பட்ட காண்ட்ராக்டுகளை காண்சல் பண்ணியிருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றியும் விசாரித்தறிய வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கட்சி சார்பானவர்களுக்குச் சிபாரிசு செய்து காண்ட்ராக்ட் விடக்கூடாது. ரூபாய் 34 கோடி வெள்ளத்திற்கு என்று ஒதுக்கி என்ன பிரயோஜனம்?

திருச்சியிலே காகிதத் தொழிற்சாலை அமைப்பதுபற்றிச் சொன்னார்கள். கரும்புச் சர்க்கரை ஆலைகள் 3 ஆலைகள் இருக்கின்றன. இன்னொரு ஆலை வரும்போல் இருக்கிறது. திருச்சியை சென்ட்ராக் வைத்து, ஒரு பேப்பர் உற்பத்தி ஆலை வைத்தால், நல்லாக இருக்கும். திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி ஆட்சி இருக்கும்போது, ஏராளமாக, ரூபாய் 43 லட்சம் வைத்தியக் கல்லூரிக்காக என்று திருச்சியிலே வகுலாகியது. வைத்தியக் கல்லூரிக்காக என்று அதிகாரிகள் மூலம் வகுலாயிற்று. பொது மக்கள்தான் கொடுத்தார்கள். அவ்வளவு ரூபாயும் ரங்கநாத சுவாமி நாமம் போல ஆகிவிட்டது. ஒன்றும் அமைக்கவில்லை. முதலில் திருச்சியில் வைத்தியக் கல்லூரி வைப்பதாகச் சொன்னார்கள்; பிறகு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இத்தனை கிலோமீட்டர் தூரம் இருந்தால் தான், வைத்தியக் கல்லூரி அமைக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசு விதிமுறைகள் சொல்லுகின்றன. மாநில அரசுக்கு உரிமையிலலை. நமது மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் கட்சி ஆட்சிதான் அங்கு நடைபெறுகிறது. இந்த நேரத்திலே அதற்கு வேண்டிய விதிலிலக்கை வாங்கிக் கொண்டால், நல்லது. அந்த வைத்தியக் கல்லூரியை அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : இந்த விவரம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசுக்கு வசூல் பண்ணுவதற்கு முன் தெரியாதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பின்னர்தான் தெரிந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதனால் தான் செய்ய முடியாமல் போய் விட்டது.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பின்னர் பேச இருக்கிறார்கள். முன்னே பேசுகின்ற உறுப்பினர் அவர்களுக்கு இப்போது நேரம் வேறு இல்லாமல் இருக்கிறது. அடுத்து அடுத்துப் பேசுகின்றவர்கள் விவரங்களைக் குறித்து வைத்துக்கொண்டு, அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் விளக்கங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : ஒரு லட்சம் ரூபாய், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அல்ல. ரூபாய் 43 லட்சம். அதைக் கடைசியில் சினிமா பார்ப்பவர்களுக்கு என்று ஒரு சினிமாக்கொட்டகை கட்டிவிட்டார்கள். அதை நாம் கட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை. அதைத் தனிப்பட்டவர்களைக் கட்டிவிடுவார்கள். மறுபடியும் வசூல் பண்ண வேண்டும் என்று சொன்னாலும், வசூல் பண்ணித் தருகிறோம். மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றை அங்கே கட்டித் தர வேண்டும் என்று வேண்டிக்கொள்கிறேன். இதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நேரம் இல்லை ஆதலால் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் அவர்கள் பேசும்போது, என்னைப்பற்றிக் குறை கூறினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கே. எஸ். கணபதி அவர்கள்கூட உறுப்பினர்களுக்கு நான் ரொம்ப பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள்கூட எனக்கும் தலைவர் அவர்கள் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்போது மேலவைத் தலைவருக்கே பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. உறுப்பினர் திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் குறைபட்டுக் கொள்கிறார்கள். அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் சரியானவை அல்ல. நான் ஏதோ பாரபட்சமாக நடத்துவதாக ஒரு குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தவறான எண்ணம் அவருக்கு வரத் தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 பிப்ரவரி 28]

(திரு. வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் எழுந்தார்.)

[மேலவைத் துணைத் தலைவர்]

நான் சொல்வதை முதலில் சற்றுக் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள். அப்பறம் நீங்கள் கருத்துச் சொல்லலாம். பட்ஜெட் கூட்டத்தில் 4 பேர்கள் முதலில் பேசுவதற்கு கேட்கிறார்கள். அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. அதற்கு நியாயமான காரணம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்த நான்கு பேர்களில் ஒருவரைத் தான் அனுமதிக்க முடியும். அவரை முன்னதாகவே பேச விடுவதாகவே முடிவு எடுத்திருந்தேன். நான் இங்கு மாற்று தலைவர் அவர்கள் வந்திருக்கவேண்டும் என்பதற்காக அவரைப் பேசச் சொல்லியிருந்தேன். பிறகு திரு. தீக்ஷிதர் அவர்களைப் பேசச் சொல்லலாம் என்று இருந்தேன். கேள்வி கேட்கின்றபோது, 3 தரம் கேட்க விரும்புகிறேன் என்றும் சொல்கிறார்கள். பல பேருக்கு அப்படிப்பட்ட குறைகள் இருக்கும். அருப்புக்கோட்டை பற்றிப் பிரச்சினை வருகிறது. அந்தக் கேள்விக்கு உபகேள்வி திரு. தங்கப்பாண்டியன் அவர்கள் எழுந்து கேட்டார்கள். அவர் அருப்புக்கோட்டை வாசி. அதனால் அந்தப் பிரச்சினை அவருக்கு முக்கியமானது அல்லவா? அவர்கள் கேட்கிறார்கள். ஒரு கேள்வியில் ஒரு உறுப்பினருக்கு இரண்டு துணை வினாக்கள் எழுப்ப உரிமையிருக்கிறது. முதல் துணைக் கேள்வி கேட்ட உறுப்பினருக்கு இரண்டாவது கேள்வி கேட்க உரிமை இருக்கிறது. இரண்டு கேள்விகள் கேட்க உரிமை இருப்பதால், இரண்டு கேள்விகளையும் அடுத்து அடுத்துக் கேட்க வேண்டும் என்பதல்ல. கேள்வி நேரத்தில் எல்லோரும் கேட்கலாம். மாண்புமிகு திரு. தீக்ஷிதர் அவர்கள் விஷயத்தில் எனக்கு எந்தவிதமான கார்ப்புணர்ச்சியும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவரை நான் பாரபட்சமாக நடத்த வேண்டும் என்று எண்ணியதில்லை. இதுவரையிலும் அப்படி இல்லை. அவர்தான் இப்போது இப்படிச் சொல்கின்றார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இது தான் முதல் தடவையாகச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : நானும் இந்த மாதிரிச் சொல்வது இதுதான் முதல் தடவை. கடந்த இரண்டு நாட்களாகவே இப்படி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. நான் கைதுக்கினால்கூட கவனிக்காது வேறு ஒருவருக்கு அனுமதி கொடுத்துவிடுகிறீர்கள். மூன்று தடவைகள்கூட அனுமதி கொடுக்கிறீர்கள். குறையை மனதிலேயே வைத்துக்கொண்டிருக்கக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் இங்கே இப்போதே சொல்லிவிட்டேன். எடுத்துச் சொன்னால்தான், தங்களுக்கும் தெரியும் என்பதற்காகச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இயற்கையாகவே நமக்குப் புரியும். பொறுமைக்கும் ஒரு எல்லை உண்டு.

1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : அப்படியிருந்தும் என்னைப் பேச விடாமல் விட்டுவிடுகிறீர்கள். மனதிலேயே வைத்து கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லிவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மனதிலேயே எதையும் வைத்துக் கொண்டு பேசக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மனதை சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். என்னைப்பற்றி உறுப்பினர் அவர்கள் தவறாக எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகச் சொல்கிறார்கள்.

திரு. ஓய். வெங்கடேஸ்வர தீக்ஷிதர் : உங்களைப்பற்றித் தவறான எண்ணம் எனக்கு இல்லை. கட்சியைப் பொறுத்து நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : எனக்குக் கட்சிப் பாகுபாடு எதுவும் கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே இருக்கின்ற கட்சிகளெல்லாம் ஒன்றுதான். வேறுபாடு கருதுவதில்லை.

(பிற்பகல் 12-40)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையை ஒட்டி என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை இங்கே சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் இந்த அவையிலே வைத்த நிதிநிலை அறிக்கைபற்றிச் சுருக்கமாகச் சொல்லப் போனால், விழாக் காலங்களில் விடும் புஸ் வாணம்போல் பார்ப்பதற்கு ஏதோ ஒளி மயமாக இருக்கிறதே தவிர, உள்ளே பார்க்கிறபோது வண்ண வெளிச்சத் திற்குப் பின்னால் வருகிற கரித் துண்டுகளாக இருக்கின்றன என்பதை வருத்தத் தோடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆளுந் கட்சிக் காரர்கள் இதைப் பாராட்டுவதற்கு உரிமையுடையவர்கள். அதைப்பற்றி நான் குறை சொல்லவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் பாராட்டக்கூடாதா என்று கேட்டால், பாராட்டக்கூடிய அளவுக்கு ஏதாவது இருந்தால், பாராட்டுகிற மனம் படைத்தவர்கள்தான் நாங்கள் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் பச்சையப்பன் கல்லூரியில் எம்.ஏ பொருளாதாரம் படித்தவர்கள். அவர்கள் ஒரு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரித்து, கொண்டு வருகிறார்களென்ற செய்தியைக்கேட்டு, உள்ளபடியே அந்த அறிக்கை புரட்சிகரமானதாக இருக்குமென்று எதிர்பார்த்தவர்களில் நானும் ஒருவன். முதலமைச்சரவர்கள்கூட, 10, 15 தினங்களாக “வருகிறது வருகிறது, புரட்சிகரமான நிதிநிலை அறிக்கை” என்று பேசி வந்தார்கள். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நிதியமைச்சரவர்களே ஒரு சமயம் எழுதியிருந்தால், அது புரட்சிகரமாக இருந்திருக்குமோ என்ற ஐயப்பாடு வருகிறது.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் முன்னுரையையும், முடிவுரையையும் பார்க்கும் போது, நிதியமைச்சரவர்கள் அதை எழுதியிருக்கிறார்களென்பது தெரிகிறது. அவருடைய கை வண்ணம் பிரமாதமாக இருக்கிறது. ஆனால் இடையிலே இருக்கிற திட்டங்களைப் பற்றிப் பார்க்கிற நேரத்தில், நிச்சயமாக அதை நிதியமைச்சரவர்கள் எழுதியிருக்க முடியாதென்ற முடிவிற்கு வர வேண்டியவகை இருக்கிறேன். பேரவையில் வைத்த நிதிநிலை அறிக்கையின் 39 வது பாராவில், “முதியோர் எழுத்தறிவுத் திட்டம் நாடு தழுவிய இயக்கமாக வளர வேண்டுமென்பது அரசின் கொள்கை. இதனையொட்டி, இந்தத் துறையில் ஈடுபடும் தொண்டு நிறுவனங்களுக்கு அரசு உதவ புதிய திட்டமொன்று செயற்படுத்தப்படும். கல்வியின் பயன், கிராம முன்னேற்றத்திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைய, எழுத்தறிவு பெறுவோருக்கு, வேளாண்மை, கிராம-குடிசைத் தொழில்கள், கூட்டுறவு இயக்கம், சுகாதாரம், சத்துணவு, குடும்ப நலத் திட்டம், கால்நடைப் பராமரிப்பு இவை போன்ற பொருள்களைப் பற்றி எளிய நடையில் புத்தகங்கள் தயாரித்து வழங்கப்படும்” என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய நிதியமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாக இப்படிப்பட்டதொரு திட்டத்தை அவருடைய அறிக்கையிலே இணைத்திருக்க மாட்டார்கள். அதிகாரிகள் இப்படிப்பட்ட திட்டங்களையெல்லாம் தயார் செய்து கொடுத்து, அமைச்சரவைக்கு அவை புரட்சிகரமான திட்டங்களென்று சொல்லிவிட்டார்களோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு இன்னொரு காரணமும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு அருங்காட்சி உறுப்பினர்கள் இங்கே நிதிநிலை அறிக்கையில் சொல்லிய திட்டங்கள் புரட்சிகரமான திட்டங்கள் என்று அறிவித்த போது, எனக்கு வியப்பாக இருந்தது. நிதியமைச்சரவர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்தது 20 ஆம் தேதி. அதற்கு முன்னாலேயே, கடந்த மாதமே—ஜனவரி 27-ம் தேதியே ‘அலை ஓசை’ பத்திரிகையில் “வருகிறது வருகிறது புதிய வரி” என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வந்திருக்கிறது. அந்தக் கட்டுரையை முழுமையாகப் படிக்காவிட்டாலும், தலைவரவர்களின் அனுமதியோடு, சிலவற்றைப் படிக்கிறேன். தமிழ் நாட்டிற்கு 1974 முதல் 1979 வரையிலான ஐந்து ஆண்டுகளுக்குத் திட்ட அளவை 1,122 கோடி ரூபாய் எனத் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு நிர்ணயித்திருந்தது. 1978-79 ஆம் ஆண்டில் திட்ட அளவு 305 கோடி ரூபாயாக இருக்குமென்று அவையிலே நிதியமைச்சரவர்கள், நிதிநிலை அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். 20 ஆம் தேதி கூறினார்கள். ஆனால் 27—1—1978-ல், “வருகிறது வருகிறது புதிய வரி” என்ற தலைப்பில், “285 கோடி 305 கோடியாக வளர்ந்த வரலாறு” என்று சொல்லி, “இப்போது புது வரிகள் போட ஒப்புக்கொண்டு, சிக்கனத்தையும் கடைப்பிடிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்த, 305 கோடி ரூபாயில் திட்டத்தை அமைத்திருக்கிறார்கள் நமது புரட்சிகள்” என்று சொல்லி, எந்தெந்தத் திட்டங்கள் என்ற விவரத்தையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய நிதிநிலை அறிக்கையிலே

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

மின்சாரத்திற்கு 114 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு மாத காலத்திற்கு முன்னாலே வெளி வந்த 'அலை ஓசை' பத்திரிகையிலே அந்த விவரங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். மின்சாரத்திற்கு 114 கோடி ரூபாய்; நீர்ப் பாசனத்திற்கு 29.9 கோடி ரூபாய்; தொழிலுக்கு 13.92 கோடி ரூபாய் இப்படி எந்தெந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்போகிறார்களென்பதை இங்கே நிதியமைச்சரவர்கள் படிப்பதற்கு முன்னாலே, ஒரு கட்டுரையாக 'அலை ஓசை' பத்திரிகையில் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

* மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் ரொம்ப சாமர்த்தியமாக ஒரு தகவலை இங்கே தர விரும்புகிறார்கள். அலை ஓசையில் மாத்திரம் இந்தக் குறிப்பு வரவில்லை. நிதி ஆணைக் குழு இங்கே வந்து, முதல்வரவர்களுடனும், நிதியமைச்சரவர்களுடனும் பேசி, அலுவலர்களோடு விவாதம் செய்ததற்குப் பிறகு, மாண்புமிகு முதல்வரவர்களும், நிதியமைச்சரவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்று திட்டக் குழுவைச் சந்தித்து, இவ்வளவு பணம் வேண்டுமென்று வாதிட்டு, முதலிலே 291 கோடி ரூபாய் கேட்டிருந்தாலும், இருக்கிற நிலைமைகளை வைத்து மேலும் வேண்டுமென்று கேட்டதற்குப் பிறகு, அதிகமாகப் பெற்றிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த இனங்களுக்குக் கொடுக்க மத்திய அரசு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறதென்று தகவல் வந்திருக்கிறது. அலை ஓசையில் மட்டும் அந்தச் செய்தி வரவில்லை; மற்றப் பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. அப்படி வந்த செய்தியை, இவர்கள் கண்டுபிடித்ததாகச் சொல்கிறார்கள். அது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மொத்தத் திட்ட அளவு எவ்வளவு என்ற விவரம் வந்ததே தவிர, இலாக்கா வாரியாக இவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: அது மற்றைய பத்திரிகைகளிலும் வந்திருக்கிறது. மின்சாரத்திற்கு 114 கோடி ரூபாய்; தொழில் துறைக்கு இவ்வளவு என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. அதை வைத்துத்தான் ஒரு கட்டுரையாக எழுதி, புதிதாகக் கண்டு பிடித்துவிட்டதாகச் சொல்ல வேண்டாம். அது பத்திரிகையில் வந்த செய்திதான். டெல்லியில் அறிவித்த பிறகு வந்த செய்தி.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: நிதிநிலை அறிக்கையிலே வருகின்ற விவரங்கள், இதற்கு முன்னாலே இப்படி பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறதா என்று அரசாங்கம்தான் சொல்ல வேண்டும்.

[1978 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'அலை ஒசை' பத்திரிகை நிதிநிலை இரகசியங்கள் ஒன்றையும் சொல்ல வில்லை. தமிழக அரசு எவ்வளவு கேட்டது; திட்டக் குழு எவ்வளவு கொடுப்பதற்கு ஒத்துக்கொண்டது என்பதைப் புள்ளி விவரமாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். இது நடைமுறையில் உள்ளதுதான். டெல்லியிலே, அவர்கள் ஒதுக்கீடு செய்த பணம் எவ்வளவு என்று சொல்லியதுதான் வந்திருக்கிறது. எனவே வேறு ஒரு நோக்கத்தோடு பேச வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : எந்த நோக்கத்தோடும் நான் பேசவில்லை. பல செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. அதற்குள்ளே போக நான் விரும்பவில்லை. 9.55 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிய வரிகள் போடப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அறிவித்திருக்கிற வரி விகிதத்தின்மூலம் 20 கோடிக்கும் அதிகமாக வரிப் பணம் வர இருக்கிறதென்பதையும், அதை வெளியிடாமல், குறைத்து வெளியிட்டிருக்கிறார்களென்ற குற்றச்சாட்டையும் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மத்திய அரசிடம் பேச்சு வார்த்தை நடத்திய போது. . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : நான் குறுக்கிடுவதற்கு வருந்துகிறேன். காரணம் உறுப்பினர்கள் நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது ஒரு குற்றச் சாட்டு சொல்லும்போது, அதை மறுக்க வேண்டிய கடமையிருக்கிறது. 9½ கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் 20 கோடி ரூபாய் வரி வசூலிக்கப் போகிறீர்கள் என்று சொன்னால் எப்படி? புள்ளி விவரம் கொடுங்கள். குறித்துக்கொண்டு, பதில் சொல்கிறோம். 9 கோடி வரி மூலம் வருமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. உறுப்பினரவர்கள் 20 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கப் போகிறார்களென்று சொல்லுகிறார். எப்படி என்பதைப் புள்ளி விவரத்தோடு உறுப்பினரவர்கள் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : ஒவ்வொரு விவரத்தைப் பற்றிக் கூற ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் எனக்கு நேரம் வேண்டும். கொடுத்திருக்கிற வரி விகிதத்தைப் பார்க்கும்போது, 9.55 கோடி ரூபாய் எப்படி வருவதென்பதை மொத்தமாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கமெர்ஷியல் டாக்ஸ் மூலம் இவ்வளவு, வாகன வரி மூலம் இவ்வளவு, டீசல் மூலம் இவ்வளவு என்று சொல்லாமல், பொதுவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த அறிக்கையில் மட்டும் சொல்லவில்லை. 1976 ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைப் பார்த்தால் கூடத் தெரியும். அந்த ஆண்டு இறுதியில் எவ்வளவு ரூபாய் அதிகம் கிடைத்திருக்கிறதென்பது ஒவ்வொரு அரசாங்க வரவு-செலவு திட்டத்தைப் பார்த்தால் தெரியும். ரூ. 20 கோடி என்பது ரூ. 25 கோடியாக இருக்கும். இந்த

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. விசாசாமி]

ஆண்டும் 20 கோடி ரூபாய் வரி மூலம் கிடைக்குமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தச் சபையிலே நீங்கள் அந்த விவரத்தை வைக்கப் போகிறீர்கள் என்பதையும் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். விவசாயிகளுக்கு அரசு கொள்முதல் விலையைக் கூட்டித் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். பாராட்டக்கூடாதென்ற எண்ணமில்லை. ஆனால் எப்போது கொடுத்தீர்கள்? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கேட்டு ஊர்வலம், பேரணி நடத்திய பிறகு கொடுத்தீர்கள். இருந்தாலும் பாராட்டுகிறேன். சட்டப் (பிற்பகல் 12-50)

பேரவையிலே, எவ்வளவு கொடுக்கப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டபோது, முதலமைச்சர் அவர்கள், தி.மு.க. ஆட்சியில் கொடுத்ததைவிட அதிகமாகக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி 90 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார். அதற்காக விவசாயிகளின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆனால் கொள்முதல் விலை அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு, இந்த நாட்டில் எந்த விவசாயிகளிடத்தில் அரசுத் தரப்பில் நெல்லை வாங்கினார்கள்? விவசாயிகளுடைய உண்மையான நிலைமை என்ன? தஞ்சை, வட ஆற்காடு, செங்கற்பட்டி, தென்னாற்காடு ஆகிய மாவட்டங்களில் இருக்கிற சாதாரண விவசாயிகள், தங்களுடைய தேவைக்காக, பணம் தேவைப்படுகிறது என்பதற்காக, நெல்லை விற்கலாம் என்றால், முடியவில்லை. அவர்கள் எல்லாம் நிலச்சுவான்தார்கள் அல்ல, சிறு விவசாயிகள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர் என்று வைத்திருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் தங்களுடைய நெல்லை விற்க முடியாமலிருக்கக் காரணம் இந்த அரசாங்கத்தின் தவறான கொள்முதல் கொள்கை தான். இந்த அரசாங்கம் அறிவித்த கொள்கையின் காரணமாக நெல்லை வாங்க வியாபாரிகள் போகவில்லை. லெவ் கொடுத்துவிட்டுத்தான் நெல்லை விற்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் லெவி கட்டுப் படியாகவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கொள்முதல் விலையை நிர்ணயித்தார்கள் தவிர, நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதற்கு எந்தவிதமான ஏற்பாட்டையும் இந்த அரசாங்கம் செய்யவில்லை. இதன் விளைவாக வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் உப்புப்பேட்டையிலிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்த நெல்லை விற்க வேண்டுமென்று ஆற்காட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். அங்கே வரக்கூடாது இல்லையென்பதால், அந்த அரிசியை சென்னைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். சென்னைக்குக் கொண்டு வருகிற நெல்லைத் தடுத்து நிறுத்தி, லாரியைப் பறிமுதல் செய்து, அவர்களையும் கைது செய்திருக்கிறார்கள். அவருடைய பெயர் எஸ். பழனி. மேலும் விவரங்கள் வேண்டுமானாலும், தருகிறேன். இந்த அரசினுடைய கொள்கை ஒன்று, சட்டம் ஒன்று, ஆனால்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

செய்வது ஒன்று. சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாமல் ஆட்சியை நடத்துவது இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நலன் பயக்குமா என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நியாய விலைக் கடைகளைத் திறப்போம் என்று சொன்னார்கள். ஏதோ மக்களுக்குப் பலன் கிடைக்குமென்று நினைத்தோம். அதற்கு இந்த ஆண்டு 2 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்களே தவிர, உள்ளபடியே இந்த 16 ஆயிரம் கடைகளையும் எப்போது, எங்கே திறக்கப் போகிறார்கள் என்று சொன்னார்களா என்றால், இல்லை. நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள், விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது, ஆனால் யாரையும் பாதிக்காது என்று சொல்லியிருக்கிறார். வீட்டில் போய்ப் பார்த்தால், கத்தரிக்காய் முதல் எந்தக் காய்கறியும் கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்குக் கிழே கிடைப்பதில்லை. என்னெய் ஏழரை ரூபாய்க்கு விற்கப் படுகிறது.

உணவு அமைச்சர் அவர்கள், மேல் சபையில் பேசும்போது, காய்கறிகளின் விலையேற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்த நடமாடும் காய்கறிக் கடைகள் வரும் என்று சொன்னார்கள். நான்குட வீட்டிலே சொல்லிவைத்தேன், நடமாடும் காய்கறிகள் கடை வரும், விலைகள் குறைந்துவிடும் என்று, ஆனால் இப்போது அப்படிப்பட்ட கடைகள் வந்ததாகத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : நடமாடும் காய்கறிக் கடைகள், மக்கள் நடமாட்டம் உள்ள பகுதிகளிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நடமாட்டம் இல்லாத விஸ்தரிப்புப் பகுதிகளுக்கும் வந்து சேரும். அதன் விளைவாக விலைகள் குறைந்துள்ளன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : வந்தால் சரி. அடுத்து ஏரி குளங்கள் ஆகியவற்றில் தூர் வாரிச் சீரமைக்க 111 கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு பெருந் திட்டம் வகுத்துள்ளோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 111 கோடி ரூபாய் என்பது பயங்கரமாக இருக்கிறது. வரும் ஆண்டில் முதற்கண் 12 ஏரிகளில் இப்பணி முன்னேடித் திட்டமாக மேற்கொள்ளப்படும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த 12 ஏரிக்காக மட்டும் 111 கோடி செலவு செய்யப் போகிறார்களா? அதற்காக என்ன திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள்? எந்தெந்த மாவட்டங்களில் உள்ள ஏரி, குளங்களைப் பழுது பார்க்கப் போகிறார்கள்? இதற்கெல்லாம் விவரங்கள் இல்லை. ஆனால் 111 கோடி ரூபாய் இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று மட்டும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்கள் மத்தியிலே, இப்படி 100 கோடி 111 கோடி என்று திட்டம் போடுகிறார்கள் என்று விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள்.

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இன்னொரு பக்கத்திலே 100 கோடி ரூபாயில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது ஜாயிண்ட் செக்டாரா? பிரைவேட் செக்டாரா? கவர்ன்மென்ட் செக்டாரா அல்லது கொலாபரேஷனா? என்னவென்று தெரிவிக்கவில்லை. இப்படி 100 கோடி ரூபாய் என்று திட்டத்தை அறிவித்திருக்கிறார்களே தவிர, அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க முடியுமா என்றால், நிச்சயமாக முடியாது. ஆரம்பிக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த அளவுக்கு இந்த நாட்டிலே அதற்கு வேண்டிய கச்சாப் பொருள்கள் இல்லை. கிராமத்திலே இருந்து கிடைக்கிற கரும்புச் சக்கையை வைத்துக்கொண்டு தயாரிக்கப்போகிறோம் என்றால், அது முடியுமா? எந்த டெக்னியன் இப்படிச் சொன்னார்? கரும்புச் சக்கையை வைத்துக்கொண்டு காகிதம் செய்தால், அது எந்த அளவுக்கு இருக்கும்? அதை யார் வாங்குவார்கள்? இதையெல்லாம் ஆராய்ந்தார்களா? நாளொன்றுக்கு 250 டன் செய்தித்தாள் காகிதம் தயாரிக்க வேண்டுமென்றால், 75 ஆயிரம் டன் கரும்புச் சக்கை உற்பத்தியாக வேண்டும். நம்முடைய கரும்பு உற்பத்தியே 13 இலட்சம் டன்தான். அதற்கு எங்கே போவார்கள்? அதையெல்லாம் பார்க்காமல், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியாக இருக்கிற காரணத்தால்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கரும்புச் சக்கையிலிருந்து மட்டும் தான் பேப்பர் செய்யவேண்டுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமோ, தெரியாதோ, மூங்கிலில் இருந்தும் வைக்கோலில் இருந்தும், இன்னும் பல பொருள்களில் இருந்தும் செய்யலாம் என்று, ஆனால் நிதிநிலை அறிக்கையில் கரும்புச் சக்கையிலிருந்து தயாரிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் நான் அதைச் சொல்லுகிறேன்.

1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையிலே எங்கே பார்த்தாலும், கிராமம், கிராமம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் உள்ளபடியே, கிராமங்களுக்கு தி.மு.க. ஆட்சியில் செய்த அளவுக்கா இவர்கள் செய்யப் போகிறார்கள்? அனைத்து கிராமங்களுக்கும் அதாவது 99 சதவீதம் மின் சாரத்தைக் கொடுக்கவில்லையா? நாங்கள் கிராமங்களுக்கு மின்சாரம் வழங்குவதற்காக 18 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யவில்லையா? எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. பாலசுப்ரமணியம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப்போல், அந்தக் கிராமங்களுக்கு உற்பாடியான ஒரு திட்டத்தை இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்? நான் தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். இதை முன்னு முறை படித்தேன், இரவு பகலாகப் படித்தேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. கிராமம்] [1978 பிப்ரவரி 28]

அப்படியொரு திட்டம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள், “நம்முடைய அடிப்படைத் தொழில் விவசாயம். விவசாயம் வளர வேண்டுமானால் மின்சாரத் துறையிலே நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டும். காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே 15 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுத்தார்கள். எனவே நாம் ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம் பம்பு செட்டுகளுக்கு மின் இணைப்பு கொடுக்க வேண்டும்” என்றார்கள். பிறகு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 63 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுத்தோம். இப்போது 35 ஆயிரம் பம்புசெட்டுகளுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுப்போம் என்று தானே அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராமம், கிராமம் என்று சொன்னால், யாரை இவர்கள் ஏமாற்றுவதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள் என்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, சிறு தொழில்கள். நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் கிராமத் தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் ஆகியவற்றுக்குப் பரவலாக ஊக்கம் அளிப்பதுதான் இந்த அரசின் திட்டவாட்டமான கொள்கை என்று சொல்லி இருக்கிறார். திட்டம் என்னவென்று சொல்லியிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லை. ஆனால் அதற்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்? 13 கோடி ரூபாய். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் வருவாய் 506 கோடி ரூபாயாக இருந்தபோது, இதற்கு ஒதுக்கியது 14 கோடி ரூபாய். இப்போது வருவாய் 680 கோடியாக இருக்கும்போது, இவர்கள் ஒதுக்கியிருப்பது 13 கோடி ரூபாய்தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அந்தக் காலத்திலேயே 14 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கி சிப்காட்டின் மூலமாக இராணிப் பேட்டையைத் தொழில் மயமாக்க ஆக்கியிருக்கிறது. ஆனால் 680 கோடியில் 13 கோடி, கிராமத் தொழிற்சாலைக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இது ஒரு புரட்சியா என்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் தொழில்களைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சி செய்வதில் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு அரசுத் துறை நிறுவனங்களுக்காக ஆண்டு திட்டத்தில் 8.87 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கிவிட்டு, கிராமத் தொழிலை வளர்க்கப் போகிறோம் என்று சொல்லுவது வேதனையாகவும், வேடிக்கையாகவும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலவே கிராமம், கிராமம் என்று சொல்லிவிட்டு, இன்னொரு பக்கத்திலே நகரத்திற்குச் செய்கிறோம் என்று அறிவித்திருக்கிறார்கள். வேடிக்கை என்ன வேன்றால், 680 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிற இந்த நாட்டில், சென்னை, கோவை, திருச்சி, மதுரை ஆகிய நகரங்களில் இருக்கிற குடிநீர் திட்டம், வளர்ச்சித் திட்டம், கழிவு நீர் திட்டம் ஆகியவைகளுக்காகச் சேர்த்து

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

30, 48 கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நகரங்களில் இருப்பவர்கள் என்ன பாலம் செய்தார்கள்? அவர்கள், இவர்களுக்கு ஒட்டுப் போடவில்லை என்பது வேறு விவகாரம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்காக மன்னிக்க வேண்டும். நகரங்களிலே உள்ளவர்கள் ஒட்டுப் போடாததற்காக இந்தத் திட்டங்கள் தயாரிக்கப்படவில்லை. திருச்சி, கோவையிலே, அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலேகூட 3½ இலட்சம் வாக்குகளைப் பெற்றிருக்கிறது. இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்துக்கொண்டு இந்த அரசு திட்டமிடாது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: புயல் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட சாலைகளைப் பழுது பார்ப்பதற்காக சென்னை மாநகரத்திற்கு அவர்கள் 8 கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்று சொன்ன நேரத்தில் எவ்வளவு பணம் கொடுத்தார்கள்? 75 இலட்சம் ரூபாய்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகையைக் கொண்டு சென்னையிலே இருக்கிற சாலைகளைச் சீர் செய்ய முடியுமா? சாலைகள் எல்லாம் எப்படி இருக்கின்றன? அமைச்சர்கள் போகிற சாலையல்ல, மக்கள் வாழ்கிற சாலைகள் எப்படியிருக்கின்றன? அண்ணா நகரில் சாலைகள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். அங்கே எல்லா சாலைகளும் மோசமாக இருக்கின்றன. மாநகராட்சியைக் கேட்டால், நிதியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ரூபாய் 8 கோடி கேட்டிருக்கிறோம், எப்பொழுது வரும் என்று தெரியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். உண்மையிலேயே நல்ல அக்கறை இருக்குமானால், இப்படிப் புறக்கணிப்பார்களா?

(பிற்பகல் 1-00)

வேலை வாய்ப்பினைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். திரு. புலமைப் பித்தன் அவர்கள்கூட ஒன்றுகூட இதில் பாராட்டுவதற்கென்று இல்லை என்று கேட்டார்கள். பாராட்டுகிற இடம் வரும்போது, பாராட்டலாம். கிராமங்களைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, பட்டு இழை நூற்பிற்காக கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் 20 ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் போன்ற பின் தங்கிய பகுதிகளில் தீப்பெட்டித் தொழிற்சாலை என்று ஐம்பது கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்துகிறோம். உலகத்தில் தீப்பெட்டி செய்வதற்கு இதுவரையில் தொழிற்சாலையே இல்லை? நீலகிரி மாவட்டத்தில் ஆறு தேயிலைக் கூட்டுறவுத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்திவிட்டு, பங்கு மூலதனத்தைப் பிறகு தருகிறோம் என்கிறார்கள். ஏற்கனவே இவைகள் இருக்கின்றன. இப்படி இங்கே ஆறு கூட்டுறவுச் சங்கங்கள், பட்டு இழைக்கு

[திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

50, தீப்பெட்டிக்கு 20 என்று ஏற்படுத்துவதால், இவற்றின் மூலமாக எத்தனை பேருக்கு வேலை கிடைக்கப்போகிறது? இந்த மூன்று திட்டங்களை வைத்துக் கொண்டு கிராமப் பொருளாதாரத்தை வளர்த்துவிட முடியுமா? கைத்தறி, கதர், கிராமத் தொழில்களுக்காக ரூ. 4 கோடி கணிசமாக ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதனால் லட்சக்கணக்கான விவசாயிகள் எப்படித் திருப்தி அடைந்துவிடுவார்கள்? தொழிலை வளர்ப்போம், வேலை வாய்ப்பைப் பெருக்குவோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு ஏதோ சிலவேலைகளை கொடுப்பதால் பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிடுமா? அப்படி எழுப்பப்படுகிற ஒன்றிரண்டு வேலைகள் கூட இந்த நாட்டில் பிறந்து வளர்ந்த இளைஞர்களுக்குக் கிடைக்குமா என்ற ஐயம் எழுந்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்காக ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஈரோட்டில் அண்ணா-ஐயா நினைவகம் என்று அண்ணா காலத்தில் ஏற்பட்டு, கலைஞர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். மணி அம்மையார் அவர்கள் அதை அரசிடம் ஒப்படைத்தார்கள். அது பொதுப் பணித் துறையில் இருக்கிறது. அதற்கு வேலைக்கு எங்கேயிருந்து ஆள் வருகிறார் தெரியுமா? பாலக்காட்டிலிருந்து வருகிறார். 1—1—1978-ல் வருகிறார். 2—1—78-ல் அங்கே வேலை கொடுக்கப்படுகிறது. அவர் பெயர் விஜயன். இச்சாமியின் மகன், ஏழாவது படித்தவன். 'மதர் டன்' மலையாளம். இப்படிக்கி கிடைக்கிற ஒன்றிரண்டு வேலை வாய்ப்புகூட இந்த நாட்டிலே இருக்கிறவர்களுக்குக் கிடைக்காமல் எங்கோயிருந்து வந்தவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுமானால், இந்த நாட்டில் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்று அமைச்சர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுபோன்ற நிலைமைகள் நீடிக்கக் கூடாது என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். விரப்பன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் தருகிற அந்த விவரத்தின்படி, வேலை பெற்றிருப்பவர் வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தின் மூலம் வேலை பெற்றிருக்கிறாரா என்று சொன்னால், நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி: அது அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய வேலை. பெயர், விலாசம், இடம் எல்லாவற்றையும் சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்வளவுக்கும் பிறகு உறுப்பினரே எல்லாவற்றையும் சேகரிக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம்

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். விரப்பன்: மன்னிக்க வேண்டும். இவ்வளவு பரந்த மாநிலத்தில் எங்கோ தேடிப்பிடித்து ஈரோட்டில் இருக்கிற ஒரு வேலைக்கு சேர்க்கப்பட்டவருடைய விவரங்களைக் கண்டுபிடித்து சேகரித்து இந்த அவைக்குத் தந்திருக்கிற உறுப்பினர் முறையாக வேலை வாய்ப்பு அலுவலகத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டதன் மூலமாகத் தேர்த்தெடுக்கப்பட்டாரா

1978 டிப்ரவரி 18] [திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்]

என்பதையும் தெரிந்து சொன்னால்தான், அவர் கடமை உணர்வோடு சொல்கிறார் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: கடமையை நிறைவேற்றுகிறோமா இல்லையா என்பது நாட்டுக்குப் பின்னால் தெரியும். இச்சாமியார் என்பவரின் மகன் பெயர் விஜயன் என்றெல்லாம் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மன்னிக்க வேண்டும். விஜயன் என்பவர் எங்கிருந்து வந்தார் என்பது பிரச்சினை இல்லை. எங்கே வாழ்ந்தார் எங்கே இருக்கிறார் என்பதல்ல பிரச்சினை. திரு. வீராசாமி அவர்களும் எங்கேயிருந்து வந்தார் என்ற ஆராய்ச்சியில் யாரும் ஈடுபட முடியாது. இந்த நாட்டின் குடிமகன் இந்த நாட்டில் வாழ்கிறவன் வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தில் பதிவு செய்துகொண்டால், வேலை தரப்படுகிறது. அதற்காகத்தான் அப்படி தரப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகக் கேட்டேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: வேலை வாய்ப்பு நிலையத்தில் பதிவு செய்ய வில்லை. திரு. வீராசாமி எங்கே பிறந்தார் என்பது வேறு விவகாரம். நாட்டு மக்களுக்கு அது தெரியும். விஜயன் தமிழ் நாட்டில் பிறக்கவில்லை. வாழ வில்லை. ஜனவரி 1 ஆம் தேதி தமிழகத்திற்கு வருகிறான். ஏழாவது வருப்பு படித்திருக்கிறான். எம்பளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்ச் மூலமாக இல்லா விட்டாலும், உங்கள் ஆட்சியில் வேலை கொடுக்கப்படுகிறது என்பது இன்னொரு குற்றமாகும். இப்படி ஈரோட்டில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுதான் குற்றச்சாட்டு. இந்த நாட்டிலே பிறந்தவனுக்கு இங்கே ஏற்படுகிற ஒன்றிரண்டு வேலைகள்கூடப் போய்ச் சேருவதில்லை என்ற நிலை ஏற்பட்டால், இந்த அரசின்மீது எப்படி நம்பிக்கை வரும்? மக்கள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள், வேதனைப்படுகிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறைக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். கல்விக்கு ரூ. 180 கோடி இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு எவ்வளவு என்பது இல்லை. மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறைக்கு எவ்வளவு என்பது இல்லை. முதலமைச்சர் இலாகாவாக இருப்பதால், பின்னால் கூட்டிக் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று விட்டிருக்கலாம். 400 டாக்டர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப் போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆண்டுக்கு ஆயிரம் டாக்டர்கள் படித்து விட்டு வெளிவருகிற நேரத்தில் இப்போதுதான் பப்ளிக் ஹெல்த் சென்டர்களில் மூன்றாவது டாக்டரைப் போடப்போகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் 100 இடங்களுக்குத்தான். இப்போது 1,500 பேருக்கு மேல் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுவதைக் கேட்கிறேன்.

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

உழைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். உழைப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள்! வேலை கொடுக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை அல்லவா? ஒருவர் எம்.பி.பி.எஸ். படித்து முடிக்க அரசாங்கம் 90 ஆயிரம் ரூபாயைச் செலவு செய்கிறது. அவர்களுடைய சர்வீசைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது அரசாங்கத்தின் கடமை அல்லவா? என்கே அதற்கான திட்டம்? 1977-78 ஆம் ஆண்டில் 54 சிறு சுகாதார நிலையங்களைத் திறக்கிறோம். இந்த ஆண்டு 50 என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடந்த ஆண்டு 54 என்பது இந்த ஆண்டு 108 ஆக உயர்ந்திருக்க வேண்டாமா? அப்போதுதான் அது புரட்சியாக இருக்க முடியும்? ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்ன செய்துவிட்டது என்றுதான் சொல்கிறார்கள். நீங்களும் ஐந்தாண்டு காலம் ஆட்சியில் இருந்து, பிறகு இறங்கினாலும், அதற்குப் பின்னால் மக்கள் குறைதான் சொல்வார்கள். கல்விக்கு ரூ. 180 கோடி ஒதுக்கிவிட்டு கட்டிடத் திற்குப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? திண்ணையில், தெரு ஓரத்தில், மரத்தடியில் இன்னும் பள்ளிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. அதற்கு ஒன்றரை கோடி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். ஒரு சதவிகிதம்கூட கட்டிடத்திற்கு நிதி இல்லை என்றால், மழை காலத்தில், புயல் காலத்தில் ஏனே போய் அந்தக் கிராம மக்கள் படிக்க முடியும்? அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் கிராமப் பிள்ளைகளின் படிப்பு பாழாவதைத் தடுக்க வேண்டாமா? ஆகவே கட்டிடத்திற்குக் கூடுதலாக நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உறுப்பினர் திரு. முத்து அவர்கள், இதெல்லாம் புரட்சித் தலைவர் பட்ஜெட் என்றும் கருணாநிதி பட்ஜெட்டாக இருந்தால் எங்கு பார்த்தாலும் விளம்பரமாக இருக்குமென்றும், வள்ளுவர் கோட்டம், பூம்புகார், கட்டபொம்மன் கோட்டை போன்றவையெல்லாம் விளம்பரத்திற்காகச் செய்யப்பட்டதுதான் என்றும் சொன்னார்கள். புரட்சித் தலைவர் பட்ஜெட்டில் கம்பர், வள்ளலார் நினைவுச் சின்னங்கள் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. ஆகவே, நாங்கள் செய்ததைத் தொடருகிறீர்களே தவிர, புதிதாக என்ன செய்கிறீர்கள்? கலைஞர் அதிகமாக விளம்பரம் செய்தார் என்று சொல்கிறீர்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி ஒன்பதாண்டு காலம் நடந்தது. அப்போதுகூட ஆள் உயர போஸ்டர் போடவில்லை. இப்போது மவுண்ட் ரோட்டில் ஆள் உயரப் போஸ்டர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். கட்சி வளர்ச்சிக்காகச் செய்யவேண்டியதுதான். விளம்பரம் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் ஏன் பிறரைப் பார்த்து விளம்பரம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்? அரசாங்கத் தரப்பில் கலைஞர் விளம்பரம் செய்து கொள்ளவில்லையா என்றும் சொல்கிறார்கள். தமிழக அரசாங்கம் வெளியிடுகிற தமிழரசு பத்திரிக்கையில் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் விளம்பரமே இருக்காது என்று பார்த்தேன். பக்கத்திற்குப் பக்கம் பதினேழு புரட்சித் தலைவர் படங்கள் இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் எம்.ஜி.ஆர். வருகிறார். 1—1—78 இதழில் 24-வது பக்கத்தில் நம்முடைய சுற்றுலாத் துறை அமைச்சர், அதற்குக் கீழே

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

சம்.ஜி.ஆர். அடுத்த பக்கத்தில் ஆளுநர் இப்படி 17 விளம்பரங்கள் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் விளம்பரம் இல்லை. கலைஞர் செய்தால், அது விளம்பரம்.

(பிற்பகல் 1-10)

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் செய்ததைவிட இன்றைய ஆட்சியாளர்கள் 100 மடங்கு வேகத்தில் விளம்பரம் செய்கிறார்கள். அப்படி விளம்பரம் செய்துகொண்டதால்தான், கலைஞர் ஆட்சி இறக்கப்பட்டது என்று நீங்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள், சொல்லிக்கொண்டு அதையே செய்கின்றீர்கள் என்றால், அந்த முடிவினை நீங்களும் சந்திக்க உங்களைத் தயாராக்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமக் குடிநீர் திட்டம்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். கிராமம் கிராமமாக இனி குடிநீர் வசதி செய்து தரப் போகிறோம் என்று சொல்லும் இந்த ஆட்சியாளர்கள் அதற்காக 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கியது 7.9 கோடி ரூபாய். எவ்வளவு இடங்களுக்கு இந்தத் தொகை போதும் என்று கேட்டால், ஆட்சியாளர்களே, அதற்கும் புள்ளிவிவரம் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். 3,126 குடியிருப்புகளுக்காக இத்தொகை என்று. அவற்றில் வாழும் 15 லட்சம் மக்களுக்கு ஒரு ஆண்டு காலத்துக்கு நீங்கள் செய்யப்போகின்ற திட்டங்களுக்கு இந்தத் தொகை என்றால், இதே ரீதியில் சென்றால், இந்த நாட்டின் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க 30 வருட காலமாவது ஆகும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: துணைத் தலைவரவர்களே, ஒரு கிலோமீட்டர் சென்றால்தான் குடிநீர் என்று சொல்லத்தக்க கிராமங்கள் பல இருக்கின்றன. அவற்றுக்கு முதலிடம் கொடுக்கிறோம். பிறகு 2 கல்லுக்கு அப்பாலுள்ள இடங்கள், 3 கல்லுக்கு அப்பாலுள்ள இடங்கள் என்ற அடிப்படையில் கிராமங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: ஏதோ எங்கள் ஆட்சியிலே கிராம மக்களுக்குக் குடிநீர் அடியோடு இல்லாததுபோலவும் இப்போது இவர்கள் அங்கெல்லாம் குழாய்களைப்போட்டு குடிநீர் கொடுப்பது போலவும் விளம்பரம் செய்யப்படுகிறது. ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், 1974-75 மற்றும் 1975-76 ஆம் ஆண்டுகளில் ரூ. 46 கோடி குடிநீர் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கிச் செலவிட்டோம். முதலில் கிராமப்புறங்களுக்கு மின்சாரம், அடுத்து குடிநீர், அதற்குப்பின் இணைப்புச் சாலைகள் என்ற முறையில் சொல் திட்டங்களைத் தீட்டி நிறைவேற்றி வந்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : துணைத் தலைவரவர்களே, ரூ. 46 கோடிக்குக் குடிநீர் திட்டம் என்கிறார். விராணம் திட்டத்துக்காக செலவு செய்த 22 கோடியும், ஆலந்தூர் நகர குடிநீர் திட்டத்துக்காக செலவுசெய்த 2 கோடியும் அதிலே அடங்குகிறதா என்று குறிப்பிட்டால், பரவாயில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அது 1972-73 க்கான கணக்கில் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆக எங்கள் ஆட்சியில் ரூ. 46 கோடிக்கு ஒதுக்கினோம். இப்போது ஒதுக்கியிருப்பது 7.9 கோடி ரூபாய் . . .

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : துணைத் தலைவரவர்களே, கிராமம் களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்துகொடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இந்தியா முழுவதும் இருக்கிறது. மத்திய அமைச்சர் திரு. ஜியார்ஜ் பெர்னாண்டேஸ் அவர்களே இதுபற்றி ஐதராபாத்தில் சொல்லும்போது, கிராமங்களிலே குடிநீர் கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, கொக்கோ-கோலா கிடைத்துவிடுகிறது என்று வருத்தத்தோடு குறிப்பிட்டார்கள். அந்த முறையில் கிராமப்பகுதிகளுக்கு என குடிநீர் திட்டங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்துச் செயல்படுகிறோம் என்றுதான் சொன்னோமே தவிர, மற்ற ஆட்சியிலே இத்திட்டம் பற்றிச் செயல்படவே இல்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அடுத்து என்.ஜி.ஓ.-க்கள் பிரச்சினை, அவர்களும் முதலமைச்சர் அவர்களும் கூடிப்பேசினார்கள். ஆனால் முடிவு ஏற்படவில்லை. வேதனைப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. முதலமைச்சர் அவர்களிடம் 15 கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். ஒன்றையாவது ஏற்றுக் கொண்டு மிச்சம் உள்ளதைப் பரிசீலிக்கலாம் என்று சொல்லியிருந்தால், என்ன நடந்தும்? அவர்கள் பிரச்சினையை ஏனோ தெரியவில்லை, ஒரு தவறான கண்ணோட்டத்துடனேயே அணுகுகின்றார்கள். அதன் விளைவாக பேச்சுவார்த்தைகள் முறிந்துவிடுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் பிரச்சினையைப் பற்றி, மற்றத் துக்குத் தவறான தகவல்களைக் கொடுக்கின்றார்கள். நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் அரசின் வருமானத்தில் பாதிக்கு மேலே அரசாங்க ஊழியர்களுக்கே செலவிட வேண்டியிருக்கிறது என்று பேசுகின்றார். அது உண்மையானதா? நான் சொல்லுகிறேன், மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, நாம் நமது அரசு ஊழியர்களுக்காகச் செலவிடுவது மிகவும் குறைவு. மற்ற மாநிலங்களைவிட தமிழ்நாட்டில் உள்ள என்ஜிஓக்களுக்குக் குறைவாகவே கொடுக்கிறோம். வட மாநிலங்களிலே வருமானத்தில் 40 சதவிகிதத்துக்கும் மேலே ஊழியர்களுக்காகச் செலவிடுகின்றார்கள். ஆனால் நம் மாநிலத்திலே 27.4 சதவிகிதம் தான் அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்காகச் செலவிடுகிறோம். உழை ஆட்சியில் கொடுத்தோம். இன்னும் கொடுக்க வேண்டும்

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. விராசாமி]

என்பதுதான் ஆசை. இப்போது சம்பளக் கமிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். ஜூன் மாதத்தில் அதன் அறிக்கை வரும் என்கிறார்கள். பிறங்கு இடையிலே சிலவற்றை அவர்கள் கேட்கின்றார்கள். கேரளத்திலே 55 சதவிகிதம் செலவிடுகிறார்கள் அவர்களுக்காக. பிற மாநிலங்களிலே 40 சதவிகிதம் என்ற அளவில் செலவிடுகிறார்கள். அந்த அளவிற்குக் கொடுங்கள் என்றுகூட அவர்கள் கேட்கவில்லை. அவர்கள் தங்கள் பிரச்சினையை முன் வைக்கும்போது, இப்போது அவர்களிடம் 'பாவேந்தி லை' ப்பற்றிப் பேசுகின்றார்கள். ஒரு நாட்டிலே யார் யாருக்காக எதை எதை எந்தெந்த நேரத்தில் செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்யத்தான் வேண்டும். 'நூறு ரூபாய் நோட்டையே பார்க்காதவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கின்றார்கள், இந்த நேரத்தில் இப்படியெல்லாம் கேட்க வேண்டுமா' என்று கேட்பது, ஏதோ ஆட்சியில் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் 100 ரூபாய் நோட்டுகளாகக் கொடுத்துவருவதைப் போலவும் அப்படிக் கொடுக்க திட்டங்கள் இருப்பதைப்போலவும் பேசுவது என்பது அரசு ஊழியர்களை ஏமாற்றுவதாகும். அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அது மட்டுமில்லை. முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலே அவர்கள் பணிக்காலத்தில் இறந்துவிட்டால், ரூ. 10 ஆயிரம் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்துக்குத் தருவது என்பது திட்டம். இப்போது முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இல்லை. இப்போது இருப்பது புரட்சி ஆட்சி இல்லையா? ஆகவே இப்போது அரசு ஊழியர்கள் ஒப்பில் செல்லும்போது, 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுத்தால், அது புரட்சிகரமான திட்டம். ஆனால் செய்தார்களா என்றால், இல்லை. அப்படிப்பட்ட திட்டங்களை அறிவித்தால், வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

அடுத்து, புயல்—வேள்ள நிவாரண நிதி என்று மத்திய அரசிடமிருந்து 34 கோடி ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். நான் சொல்லுகிறதை எல்லாக் கட்சியினரும் ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள், அமைச்சர் அவர்களே கூட ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள், வேண்டுமானால் புள்ளிவிவரங்களோடு நிரூபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். புயல்—நிவாரணப் பணிகள் அனைத்தும் காண்ட்ராக்ட்டில் விடுகின்றார்கள். அதைத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. எந்த ஆட்சி வந்தாலும், ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள்கூட சிலர் காண்ட்ராக்ட் எடுக்கக் கூடும், அதைக்கூடத் தவறாகச் சொல்லவில்லை. ஆனால் காண்ட்ராக்ட் எடுக்க வேண்டும், ஆளும் தரப்பில் உள்ளவர்களுக்காக என்று திட்டங்கள் உருவாக்கப் படுகின்றன என்பதுதான் நான் கூறுவது. நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் கூடப் பேசியிருக்கின்றார்கள், கட்சியினர் காண்ட்ராக்ட் எடுக்கக்கூடாது என்று. இப்படிப் பேசுவதற்குப் பதிலாக ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் காண்ட்ராக்ட் எடுக்கக்கூடாது என்று உத்தரவு போட்டிருக்க வேண்டாமா? ஒன்றும் வேண்டாம். டிவிஷனல் எஞ்சினியர் அலுவலகத்தில் போய்ப் பாருங்கள்.

[திரு. ஆங்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

எல்லாம் அண்ணா தி. மு. க. காரர்கள்தான் வரிசையாக உட்கார்ந்துகொண்டு வேலையை வாங்கிக்கொண்டு போகின்றார்கள். வேறு ஒரு நபருக்கு ஒரு வேலையைக் கொடுத்துவிட்டார் என்பதற்காக ஒரு ஏ. இ. மாற்றப்பட்டிருக்கின்றார். இந்த நிலைமைதான் இருக்கிறதே தவிர, ஆளும் கட்சிக்காரர்களுக்கு வேலை கொடுக்கப்படவில்லை என்றால், அதிகாரிகள் மாற்றப்படுகின்றார்கள். நிர்வாகத்தில் தலையீடு இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். சில காலம் வரையில் பத்திரிகைகள்கூட இப்படிப்பட்ட விளம்பரத்துக்கு ஆதரவாகத் தான் எழுதிக்கொண்டிருக்கும். ஆனால் ஒரு காலம் வரும், அப்போது எல்லாவற்றையும் பத்திரிகைகள் எழுதும் என்பது உறுதி. ஆளும் கட்சிக்காரர்களுடைய தலையீடு நிர்வாகத்தில் பெருமளவில் இருக்கிறது என்பது தான் உண்மை. குறிப்பாக புயல் நிவாரண வேலைகளை 100-க்கு 90 ஆளும் கட்சிக்காரர்கள்தான் எடுத்துச் செய்கின்றார்கள். வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் பட்டியலை எடுத்து வைக்கட்டும், நான் நிரூபிக்கிறேன்.

இப்படியெல்லாம் இருக்கும்போது, நிதி நிலை அறிக்கையில் நமக்கு மது விலக்கினால் ரூ. 140 கோடிக்கு நிதி இழப்பு, ஊதிய உயர்வினால் கணிசமான செலவு என்றெல்லாம் சொல்லுகின்றார்கள். சொல்லிவிட்டு, 7-வது நிதி ஆணைக்குழு நமது மாநிலத்துக்குக் கணிசமான தொகையைத் தரும் என்றும் தம்பிக்கையைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 6-வது நிதி ஆணைக்குழுவிலேயே சொல்லிவிட்டார்கள், தமிழகம் முன்னேறிய மாநிலம், ஆகவே உதவியாக எதையும் கொடுப்பதற்கு இல்லை என்று. ஆனால் அதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. காரணம், முன்னேறிய மாநிலம் என்று அவர்கள் சொல்லுவதை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவதானால், அத்துடன் ஒன்பதாண்டு கால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி இணைந்து நிழ்கின்றது. ஆகவே அதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆனால் நிதி ஆணைக் குழு, கல்வித் துறையில், போக்குவரத்துத் துறையில், சுகாதாரத் துறையில், தொழிற் துறையில் என்று தமிழகம் அநேகமாக ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது, ஆகவே அதற்கு எந்த உதவியும் தருவதற்கு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் இன்னும் வரும் என்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். நான் பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், 6-வது நிதிக் கமிஷன் ஏதும் கிடையாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நீங்கள் அடிமைகளைப் போல இருந்தால், ஒன்றுமே கொடுக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் மத்திய அரசோடு மோதுங்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. உரிமைக் குரலை எழுப்புங்கள். நாங்கள் மாநில சுயாட்சி என்கிறோம். உடனே இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கலோகம் என்று சொல்லிவிடுகின்றார்கள். அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவர் கேட்கின்றார். அது மட்டும் போதாது. நிதிக் கமிஷனிடமிருந்து நாம் கணிசமான தொகையைப் பெற்றாக வேண்டும்.

1978 பிப்ரவரி 28]

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இல்லையென்றால், சில ஆண்டுகளில் நமது மாநிலம் மிகவும் பிற்பட்டதொரு மாநிலமாகப் போய்விடும் அபாயம் இருக்கிறது என்று மட்டும் இந்த நேரத்தில் எச்சரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வரிகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வரி போடக்கூடாது என்று நாங்கள் சொல்லமாட்டோம். நாங்களும் ஆட்சியாளர்களாக இருந்தவர்கள் தான். போடுங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் எவற்றுக்குப் போட வேண்டும்? டீஸல் எண்ணெய்க்குப் போட்டிருக்கின்றார்கள். அதைப் பற்றி திரு. முத்து அவர்கள் குறிப்பிட்டுப் பேசினார்கள். பாவம், அவருக்கு விவசாயிகளின் கஷ்டங்கள் தெரியாது. நான் விவசாயக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது: துணைத் தலைவரவர்களே, திரு. முத்து அவர்கள் சொந்தமாக விவசாயம் செய்பவர்தான், இப்போதுகூட அங்கே அறுவடைகாலமாக இருப்பதால்தான் அவர் இங்கே வர முடியவில்லை. அவரும் விவசாயிதான்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அவர் அங்கே அறுவடை செய்து கொண்டிருக்கட்டும், அதுபற்றி எங்களுக்குக் கவலையில்லை. நான் சொல்வது வா. ஆற்காடு, தென்றைக்காடு மாவட்டங்களில் நில அடிநீர் சான்றிதழ் பெற முடியாதவர்கள் ஆயில் எஞ்சினை வைத்துதான் விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள். தஞ்சை நண்பர்கள் கோபித்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஆற்றுப் பாசனத்தில் பயிரிடுகின்றவர்களுக்கும் குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 90. அதே நேரத்தில் டீஸல் எண்ணெய் எஞ்சின்களை வைத்துப் பயிர் செய்கின்றவர்களுக்கும் 90 ரூபாய் என்றால், எப்படி கட்டுப்படியாகும் என்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஏழைகள் இதனால் பெருமளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். அடுத்து, வரிவசூலித்தல்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். நமது நிர்வாகத்தால் வரிகளை ஒழுங்காக வசூலிக்க முடிகிறதா என்று பாருங்கள்.

(பிற்பகல் 1-20)

பல பெரிய ஆலை அதிபர்களிடத்திலேயிருந்து இந்த அரசாங்கம் வரிகளை வசூல் செய்வதே இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சுமத்துகிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள், பதவி ஏற்ற 8-வது நாளே சொன்னார். மால்கோ என்ற ஒரு நிறுவனம் சுமார் 9 கோடி ரூபாய் வரியாகச் செலுத்த வேண்டும். ஆனால் இன்னும் செலுத்தாமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார். உடனே வசூலித்துவிடுவார் என்று எதிர்பார்த்தேன். அதைப்பற்றி சென்ற முறை மின்சார வாரியத்தின்மீது பேசும்போதுகூட பேசினேன். அப்போது மால்கோ நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு டெம்பரரி இன்ஜனஷன்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

கோர்ட்டிலே வாங்கிவிட்டார்கள், எனவே வரியை வசூலிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். இது சொன்னது ஆகஸ்ட் 21-ஆம் தேதி. இன்றைக்கு, ஆகஸ்ட், செப்டம்பர், அக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர், ஜனவரி ஆகியவற்றைத் தாண்டி, பிப்ரவரியில் இருக்கிறோம். இது வரை அது vacate செய்யப்படவில்லை. இதற்குள் அவர்கள் இப்போது Absolute stay வாங்க விண்ணப்பம் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் விளைவு இன்னும் 2, 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு இந்த 9 கோடி ரூபாய் வரி பாக்கியை நீங்கள் வசூலிக்கப் போவதில்லை. இது எங்களுக்குக் கிடைக்கிற தகவல். அரசாங்கத் துறையிலிருந்து அட்வகேட் ஜெனரல் என்ன சொல்கிறார் தெரியுமா? நீங்கள் Compromise ஆகப் போகலாமா என்கிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: அந்த நிறுவனம் தர வேண்டிய 9 கோடி ரூபாய் பாக்கி யார் காலத்தில் ஏற்பட்டது என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்தால், நலமாக இருக்கும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அமைச்சர் அவர்களுக்கு இதுபற்றி நான் பலமுறை சொல்லியாகிவிட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேதான் இந்த வரி போடப்பட்டது. இது எனக்குத் தெரியாமல் இல்லை. நான் கேட்பதெல்லாம் இதை வசூலிப்பதிலே நீங்கள் தயக்கம் காட்டுவது ஏன் என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: நீங்கள்தான் போட்டீர்கள் என்பதும் எனக்குத் தெரியும். எதற்குப் போட்டீர்கள் என்பதும் தெரியும். அதற்குப் பின்னாலே நடந்த கதைகளும் எனக்குத் தெரியும். வர்போட்ட போது, அப்போதே நீங்கள் ஏன் அதை வசூல் செய்யவில்லை என்பதுதான் நான் கேட்கும் கேள்வி. இப்போது பொறுப்பேற்றுக் கொண்டுள்ள இந்த அரசு காலத்தில் ஏதோ 9 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வரி பாக்கி ஏற்பட்டு விட்டதைப் போலப் பேசுவதும், அதை இந்த அரசு வசூலிக்க முடியாது இருப்பதைப் போலவும் குற்றம் சாட்டிப் பேசுவதால், அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏன் வசூலிக்கவில்லை என்பதையும் சேர்த்துப் பேசினால், இந்த நாட்டுக்கும், இந்த மன்றத்திற்கும் விஷயத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஏதுவாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: எதற்காகப் போட்டோம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சந்தேகக் குறியை எழுப்புகிறார். அதைவிட சந்தேகத் திற்குரியது நீங்கள் ஏன் இன்னும் வசூலிக்காமல் இருக்கிறீர்கள் என்பது. நாங்கள்தான் வசூலிக்காமல் இருந்துவிட்டோம். சரி, ஒப்புக்கொள்கிறேன். நீங்கள் ஏன் இன்னும் வசூலிக்காமல் இருக்கிறீர்கள்? அதைச் சொல்லுங்கள்.

1978 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : வரியை வசூலிப்பது என்பது போய் அடித்துப் பிடுங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுவதல்ல. சட்ட பூர்வமாகத்தான் வசூலிக்க முடியும். நாம் வசூலிப்பதற்காக நடவடிக்கை எடுக்கும்போது, அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குப் போய் விடுகிறார்கள். நாம் அங்கே போய் உடனே அந்த ஸ்டேய் Vacate செய்யுங்கள், எடுத்துவிடுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அதற்கும் போதிய காலம் வேண்டும். அதைத்தான் இந்த அரசு செய்து கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அதைத்தான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் நினைத்தால் மற்றவர்கள் விஷயத்தில் முடியும். ஆனால் இந்த விஷயத்திலே என் அது முடியாமல் இருக்கிறது. 'அலை ஓசை' விவகாரத்தில் ரூ. 11½ லட்சம் பாக்கி என்றால், சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்கு அட்வகேட் ஜெனரலே ஓடி வருகிறார்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : 'அலை ஓசை' விவகாரத்தில் இப்போது 'ஸ்டே' வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : 'அலை ஓசை' விஷயத்தில் அவர்கள் ஸ்டே கேட்ட உடனேயே ஹைக்கோர்ட்டிலேயிருந்து அட்வகேட் ஜெனரல் சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்கு ஓடுகிறார். இதுவரை வரலாற்றிலேயே இல்லாத ஒரு நிகழ்ச்சி அது. அட்வகேட் ஜெனரல் சிட்டி சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய் நின்று வழக்காடியது கிடையாது. இப்படி அட்வகேட் ஜெனரல் அந்தக் கோர்ட்டிலே போய் நின்ற உடனே அவர்கள் கட்டைத் தூக்கிக் கொடுத்து விட்டு போங்கன் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். நாங்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்குப் போய் 'ஸ்டே' கேட்டோம். அங்கே 'ஸ்டே' கொடுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் ஒரு கண்டிஷனல் ஸ்டேதான் கொடுத்தார்கள். அதாவது மாதந்தோறும் ரூ. 15,000 பணம் கட்ட வேண்டும். இந்த அடிப்படையில்தான் 'கண்டிஷனல் ஸ்டே' கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். இந்த முறை ஏன் மால்கோவுக்குப் பொருந்தவில்லை? என்ன விலகாரம் என்றுதான் கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன் : விவகாரம் என்ன என்பது இந்த அரசில் இருப்பவர்களைக் காட்டிலும் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். இந்த நிறுவனத்தின்மீது வரியைப் போடுகிறபோதே, சிக்கலாகப் போட்டுவிட்டு, வசூலிக்க முடியாதபடி வில்லங்கங்களை ஏற்படுத்திவிட்டு, இப்போது வசூலிக்கப் போனால், அவர்கள் அந்த வில்லங்கங்களைக் காட்டித்தான் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள்.

[1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: இந்தத் தகராறுபற்றி விவாதித்துக் கொண்டே போனால், நேரம் இருக்காது. நீங்கள் வசூலிக்கப் போவதில்லை. அது நிச்சயம். உங்களாலே முடியாது. உங்களுக்குத் தெரியவில்லை என்றால், நான் வழி சொல்லித் தருகிறேன். அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒரு disconnection notice கொடுத்துப் பாருங்கள். அந்த நிறுவனத்திற்கு ஒரு disconnection notice போனால் அந்த மால்கோ நிறுவனம் உங்கள் காலடியில் வந்து நிற்குமே. பிறகு நீங்கள் கண்டிஷன் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களின் யோசனையை நாங்கள் ஏற்கத் தயாராக இல்லை. அந்தத் தொழில் மின்சாரத்தால் நடைபெறுகிற ஒரு தொழில்.

அதுவும் வெளிநாட்டு நிறுவனத்தோடு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு கூட்டுத் தொழில் நிறுவனம். அந்தத் தொழில் நிறுவனம் ஒரு மணி நேரம் மின்னளக்கூட, எத்தனையோ லட்சக்கணக்கான ரூபாய் அளவுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கே தெரியும். அப்படியே இந்த அரசு அந்த நிறுவனத்தை நெருக்கினால், உடனே தொழிலாளர்களைத் திரட்டிக்கொண்டு வருவதிலும் உறுப்பினர்தான் தலைமை வகிப்பார் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: அது எப்படிப்பட்ட நிறுவனம் என்பது எனக்கு மிக நன்றாகத் தெரியும். disconnection notice கொடுங்கள் என்று சொல்லும்போது, ஒரு எச்சரிக்கையாகத்தான் சொல்லுகிறேன். disconnection செய்யத் தேவையில்லை. நான் சொல்லுவதை நன்றாகக் கவனிக்க வேண்டும். அந்த ஆலை அதிபர்களை இப்படி ஒரு மிரட்டு மிரட்டினாலொழிய, பணத்தை உங்களால் வசூலிக்க முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். எம். வீரப்பன்: மன்னிக்க வேண்டும். அடிக்கடி குறுக்கிடுகிறேன் என்று எண்ணக்கூடாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிறபோது, தமது நோக்கத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். எப்பொழுதும் நோக்கம் நல்ல நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். மிரட்டலுக்காக என்று நோட்டீஸ் கொடுக்கும் முறையை இந்த அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாது, நாங்கள் நோட்டீஸ் கொடுத்தால், முடிவு செய்து இறுதிவரை போராடுகிற வகையிலேதான் கொடுப்போம். ஒரு பக்கம் நோட்டீஸ் கொடுத்து மிரட்டுவது. இன்னொரு பக்கம் மேஜைக்கு அடியில் கையை நீட்டுவது என்ற பழக்கம் இந்த அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1978 பிப்ரவரி 28]

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நீங்கள் கையை நீட்டுகிறீர்களா இல்லையா என்பதெல்லாம் எனக்குத் தெரியும். மேஜைக்குக் கீழே கையை நீட்டுவது யார், மற்ற இடங்களிலே கையை நீட்டுவது யார் என்பதையெல்லாம் நாங்களும் நன்றாகத் தெரிந்துதான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : இருவரும் வரம்பைத் தாண்டிப் போகிறார்கள் என்பதை நினைவுறுத்த விரும்புகிறேன். இரண்டு கைகளும் வரம்பை மீறாமல் இருக்க வேண்டும். (சிரிப்பு)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : மிரட்டலுக்காக என்றால், இந்தப் பணத்தை வசூலிக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்திலே நான் சொல்லுகிறேன். நீங்கள் அந்த மாதிரி ஒரு நோட்டீஸ் கொடுக்காவிட்டால், 'நம் அமைச்சர் பெருமக்கள் இருக்கிறார்கள், நாம் வரியைக் கட்டாவிட்டால், அவர்கள் எல்லாம் கோபித்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்' என்று ஆலை அதிகாரிகள் யாரும் பணத்தைக் கொண்டு வந்து கட்டிவிடப் போவதில்லை. ஒன்பது கோடி ரூபாயை வசூல் செய்வதை 1½ வருஷமாக டிலே செய்தால், இன்டரஸ்ட் போகிறது.

(மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் எழுந்து பேச முனைந்தார்.)

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து உறுப்பினர் தமது பேச்சை முடிக்க விடுங்கள். அடிக்கடி குறுக்கிட்டால் எப்படி அவர் பேச்சை முடிப்பது?

* **மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் :** இப்போது உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தான் கை நீட்டி பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நான் கையை நீட்டுவது சரி. அமைச்சர் அவர்கள் கையை நீட்டிய சமாச்சாரம் நீதி மன்றத்திற்கே வந்துவிட்டதே.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிப் பேசிக் கொள்ள வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : நீதி மன்றத்திற்கு அது மீண்டும் வழக்காக வர இருக்கிறது. அதில் யார் யார் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார்கள், குற்றவாளி யார் என்பது இனிமேல் தான் தெரியும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அடுத்து, மோட்டார் வாகன வரி மூலம் கிடைக்கும் மொத்த வருவாயில் ஒரு சதவீதத்தை முதலமைச்சரின் பொது நிவாரண நிதிக்குச் சேர்ப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது மிகவும் ஆபத்தான யோசனை. 'லம்பு சம் கிராண்ட்' என்று ஏதாவது எடுத்துக்

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

கொள்ளுங்கள். ஆண்டுக்கு ரூ. 20 லட்சம் என்று ஒதுக்கிக்கொள்ளுங்கள். இப்படி பர்செண்ட்டேஜ் மூலம் நிதி ஒதுக்கினால், எதிர்காலத்தில் இந்த அவைகளின் அனுமதி இல்லாமலேயே முதலமைச்சர் எவ்வளவோ பணத்தை எடுத்துச் செலவு செய்யலாம் என்ற தவறான எண்ணம் வந்துவிடும். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தைக் கைவிட்டுவிட்டு, ஏதேனும் ஒரு 'லம்பு சம் கிரான்ட்' வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் கமிஷன் அறிக்கையைப்பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சிறையிலே அடிபட்டவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருக்கிற காரணத்தினாலோ அல்லது நாங்கள் துன்பப்பட்டதை எண்ணி மகிழ வேண்டும் என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ தெரியவில்லை, ஒரு ஜட்ஜ் கொடுத்த அறிக்கையைக்கூட இந்த அரசாங்கம் நீண்ட காலமாகத் தாமதப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : ஜஸ்டிஸ் இஸ்மாயில் கமிஷனுடைய அறிக்கையைப் பொறுத்தவரை ஏதோ வேண்டுமென்றே காலம் தாழ்த்திக் கொண்டிருப்பதுபோல மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கருத்து தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஒரு கமிஷனுடைய அறிக்கை பெறப்பட்டு, 6 மாதத்திற்குள் அவை முன் வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது மரபாக இருக்கிறது. அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கை இப்போது அச்சாிக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே அது விரைவில் அவையில் வைக்கப்படும். ஏதோ குருவி உட்கார்ந்து பனங்காய் விழுந்ததைப்போல், இவர்கள் கேட்டால்தான் வைப்பது போலாகிவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இந்த மகிழ்ச்சியைக் கூடவா எங்களுக்குத் தாக்கூடாது. இந்த குருவி உட்கார்ந்து பனங்காய் விழுந்ததாக இருக்கக் கூடாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் எத்தனையோ முறை பனங்காய் விழுந்தபோதெல்லாம் உங்களால்தான் விழுந்தது என்று சொல்லுகிறீர்களே ? ஆனால் நாட்டில் நடைபெற்ற கொடுமைகளுக்குப் பரிகாரம் வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நாளைக்கு உங்களுக்கே அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்படுமானால் இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளை உற்சாகப்படுத்தியதாக ஆகிவிடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, வேலை வாய்ப்பு அதிகரிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சியே நீடிக்குமானால், இப்போது வேலையில் இருப்பவர்கள் கூட வேலையை இழக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான் உண்மை. தமிழ் நாட்டில் கிராணைட் இன்டஸ்ட்ரீஸ் இன்றையதினம் இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கையாலே முடக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1978 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசப்போகிறீர்கள் ?

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இன்னும் அரை மணி நேரத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மணியைப் பாருங்கள். இன்னும் 10 நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : இந்த கிராண்ட் இன்டஸ்ட்ரியில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் ஒரு 4 பேர் இருக்கிறார்கள். அ.தி.மு.க. எம்.எல்.ஏ.-க்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். கட்சி சார்பற்றவர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். மொத்தம் 156 பேர் இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொழிலில் சுமார் 25,000 பேர் வேலை செய்கிறார்கள்.

அந்தத் தொழிலை சர்க்கார் மேற்கொள்ள இருக்கிறது. நான் சொல்லுகிறேன். இந்தத் தொழிலை சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டால், சரிவர நடத்த முடியாது. அதிலே பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. வருகிற கற்களில் ஒரு சில மாறி வந்துவிட்டால், ஜப்பான் நாட்டில் இருக்கிற 'வாங்குகிறவர்கள்' வாங்கமாட்டார்கள். எனவே இந்த நுணுக்கங்களைத் தெரிந்த தனிப்பட்டவர்கள்தான் இந்தத் தொழிலை, இந்தச் சிறு தொழிலை நடத்த முடியும். சிறு தொழில்களை தேசியமயமாக்கக் கூடாது என்று மத்திய அரசு கொள்கையை அறிவிக்கிறார்கள். மத்திய அரசின் பாதையில் போகிறோம் என்று சொல்கிற இந்த அரசு இங்கே இந்தத் தொழிலை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற காரணத்திற்காக நசுக்கப் பார்க்கிறது. நீங்கள் இதை எடுத்துக்கொண்டால், இந்த 20,000 குடும்பங்களின் கதி என்ன ? ஆண்டுக்கு 10 கோடி ரூபாய் அந்நிய செலவாணி தமிழகத்திற்கு இந்தத் தொழில் மூலம் கிடைத்து வருகிறது. அது நமக்குப் பெருமையல்லவா ? இப்படிப்பட்ட தொழிலுக்கு எப்போதும் கிராக்கி இருப்பதில்லை. ஜப்பான்காரன் இப்போது வாங்கிக்கொண்டிருக்கிறான். 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் இதை வாங்குவான் என்று சொல்ல முடியாது. இதையெல்லாம் புரிந்துகொள்ளாமல் ஏதோ மனத்திற்குப் பட்டதையெல்லாம் அறிவித்துவிட வேண்டும் என்று முடிவு செய்தால், நாட்டு மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்களே தவிர, பயனடைய மாட்டார்கள். எனவே கிராண்ட் இன்டஸ்ட்ரியை எடுத்துக்கொள்வதைப் பற்றி தயவுசெய்து மறுபரிசீலனை செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்களுக்கு ஆதாயம் என்று நினைக்க வேண்டாம். அப்படி நினைப்பீர்களானால், தயவுசெய்து அந்த

[திரு. ஆற்காடு நா. வீரசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

4 திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துக்காரர்களுக்கு மட்டும் இதை மறுத்து விடுங்கள். மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்

(பிற்பகல் 1-30)

கொள்கிறேன். இன்று ஆந்திராவில், கருநாடக மாநிலத்தில் இவர்களுடைய தொழில்கள் இருக்கின்றன. இங்கு தொழில்களை மூடியவுடனே, அங்கே ஓடுகிறார்கள். இங்கு தொழிலாளர்கள் குடும்பங்கள் அலைந்துகொண்டிருக்கின்ற நிலைமையதான் ஏற்படுகின்றது.

புரட்சிகரமான ஆட்சி என்று சொல்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியிலே கிருஷ்ண நதி நீர் வருகிறது, வருகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள்கூட கிருஷ்ண நதி நீர் திட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். இங்கே பிப்ரவரி 1976-ல் கடற்கரைக் கட்டத்தில் பேசியிருக்கிறார்கள். வீராணம் திட்டத்தில் ஊழல் கண்டுபிடிக்க முயற்சித்தார்கள். அதற்குப் பதில் கிருஷ்ண நதி நீரைக் கொண்டு வந்துவிடுவதாகச் சொன்னார்கள். 15 டி.எம்.சி. தண்ணீர் நமக்குக் கிடைக்க ஆந்திர மாநிலம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது, கேரள மாநிலம் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு அடிப்படையான முக்கியமான அரசு மகாராஷ்டிரா மாநிலம்தான். அந்த அரசிடம் செல்ல வேண்டும். நமது தலைமைச் செயலாளர் திரு. கார்த்திகேயன் அவர்கள், நமது பி.டபிள்யூ. டி. செயலாளர் எல்லோரும் அங்கு ஓடினார்கள். அங்கே மகாராஷ்டிரத்தில் போராட்டம். நான் இங்கே இப்படிச் சொல்வதாலேயே இந்தத் திட்டம் வராமல் தடைப்பட்டுவிடக்கூடாது. அதை இந்த அரசு விரைவாகக் கொண்டுவந்தால், நாங்கள் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவோம். அதைக் கொண்டுவரக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகள் எங்கே இருக்கின்றன? இந்தத் திட்டம் நிறைவேற ஆயிரம் கோடி ரூபாய் ஆகும். அதற்கு எங்கே போவது? எங்கே உள்ளது? அதையும் நீங்கள் திறந்த கால்வாய் மூலம் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். யாராவது போக்கிரிகள் தவறாகக் கால்வாய் நீரைக் கெடுத்துவிட்டால், அது குடி நீர் ஆயிற்றே, மக்கள் பாதிக்கப்பட மாட்டார்களா? இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

ஏற்கனவே சேலம் மாவட்டத்திலேயுள்ள பைப்பற்றி ஒருவர் கம்ப்ளெயிண்ட் சொன்னார்கள். அதை பிறகு எடுத்துவிட்டார்கள். சென்னைக்கு கிருஷ்ண நதி நீரைக் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதற்காகத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பேச்சு வார்த்தையும் நடத்தியது. ஆனால் அந்தத் திட்டம் நமக்கு உடனடியாகப் பலன் தராது என்றுதான் வீராணம் திட்டத்திற்குப் போனோம். இந்த அரசு வேண்டுமானால் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டும் என்ற நோக்கத்திற்காகச் சொல்லிக்

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆழ்காடு நா. விராசாமி]

கொண்டிருக்கலாம். இந்த விராணம் நீர்தான் சென்னைக்கு வர வேண்டும். விராணம் நீரை விட்டால், வேறு வழியில்லை என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதைத்தான் நாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். அந்த நீர்தான் இந்த சென்னை மக்களைக் காப்பாற்றப்போகிறது என்பதையும் நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நிலச் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றிப் பட்டுட்டிலே ஒன்றுமில்லை. அது போலவே, குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலம் சொந்தம் என்று சொன்னார்கள். அது மேடைப் பேச்சோடு போய் சரியாகி விட்டது. வரி ஏழைகளுக்குத்தான் போடுகிறார்கள், பணக்காரர்களுக்குப் போடவில்லை. ஏழைகளுக்குத்தான் வரி நிறையப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு ஜனநாயக அடிப்படையிலே வந்த ஆட்சி. ஜனநாயக ஆட்சி என்று சொல்கிறார்கள். இங்கு ஜனநாயக முறையிலே ஆட்சி நடக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது ஜனநாயகத்திற்கே விரோதமானதாகத் தான் இருக்கிறது. மாநிலம் முழுவதும் தேர்தல் உண்டா என்றால், இல்லை. அதைக் கேட்டால், கிராமங்களில் உள்ள பஞ்சாயத்துக்கள் கலைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்கிறார்கள். அங்கே எல்லாம் நியமனம்தான் செய்திருக்கிறார்கள். வேறு பல துறைகளிலும்கூட நியமனம் செய்கிறார்கள். ஆட்சி இயந்திரம் நியமனங்கள் மூலமாகத் தான் நடந்துகொண்டிருக்கின்றது. இது என்ன ஜனநாயகம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்வாதிகார நாட்டிலேகூட இப்படியெல்லாம் நடைபெற்றதில்லை. கிராமத்தில் எல்லை வரையிலேயே நின்றுவிட்டால், சாதாரண குடி மக்களிடையே ஜனநாயக உணர்வை நாம் எப்படிக் காண முடியும் என்பதை நாம் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பூச்சி மருந்து தெளிப்பதிலேகூட ஊழல் என்று சொல்லி, கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களை கைது செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் இன்றைய லட்சியம். நீங்கள் கைது செய்யுங்கள். கோர்ட்டுக்குப் போகப்போகிறோம். அங்கு உண்மைகள் தெரிந்துவிடும். அங்கு பார்த்துக்கொள்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதில் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரியை சி. பி. ஐ. அதிகாரிகள் கைது செய்தார்கள். உங்கள் ஆட்சியில் அந்த அதிகாரியை ஏன் சர்வீசிலே வைத்திருக்கிறீர்கள்? ஊழலை, லஞ்சத்தை ஒழித்து விடுவதாகச் சொல்லுகின்றீர்கள். ஒரு ஊழல் அதிகாரியை, ஒரு ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரியை, சி. பி. ஐ. அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்ட அதிகாரியை நீங்கள் எப்படி ஜாயிண்ட் செக்ரட்டரியாக, சோசியல் வெல்பேர் டிப்பார்ட்மெண்டில் வைத்திருக்கலாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவரையே அப்ரவராக ஆக்குவீர்கள். கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களுக்கு எதிராகச் சாட்சி சொல்ல வைப்பீர்கள். இன்று

[திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி] [1978 பிப்ரவரி 28]

அவரை மன்னிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள் என்றால், ஊழலை ஒழிப்பதாகச் சொன்னவர்களைப்பற்றி மக்கள் என்ன நினைப்பார்கள்? ஏதோ கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைப் பழிவாங்க வேண்டும் என்ற கொள்கையே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். இங்கே கோப்புக் களை யெல்லாம் மாற்றிவிட்டார்கள் என்று மேடையிலே பேசுகிறார்கள் முதலமைச்சர் அவர்கள். அவர் முதலமைச்சர், அப்படித்தான் பேசுவார்கள். இந்த விஷயங்கள் எல்லாம் பத்திரிக்கைகளிலும் வந்திருக்கின்றன.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டிய பிரச்சினையாக இருக்கிறது. அவையிலே அதைப்பற்றிப் பேசுவது பொருத்தமாக இராது என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : பத்திரிகைகளிலே வரலாம். ஆனால் இங்கே பொதுச் சபையிலே பேசக்கூடாதா என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் அந்த வழக்குக்குள்ளேயே போக விரும்பவில்லை. சந்திரமௌலி என்று ஒரு அசிஸ்டென்ட். அவள்தான் கண்டுபிடித்தது. அது தான் உண்மை. கடைசியில் அவள்தான் அகப்பட்டுக்கொண்டாள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒருவரைப் பற்றி இந்த அவையில் குறிப்பிட்டுப் பேசுகிறபோது, 'அவள்' என்ற வார்த்தையை உபயோகிக்கக் கூடாது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : அப்படிச் சொல்லும் எண்ணம் ஒன்றும் எனக்கு இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : யாராக இருந்தாலும், அப்படிச் சொல்லக்கூடாது. ஒரு கிளார்க்காக இருந்தாலும்கூட, அப்படிச் சொல்வது நல்லதல்ல.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. மைக்கிலே அப்படிச் கேட்டிருக்கும். கோப்பு திருத்தப்பட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையில் அதில் சம்பந்தப்பட்ட பெரிய அதிகாரியை விட்டுவிட்டு

மாண்புமிகு திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வழக்கு புலன் ஆய்வில் இருக்கிற நேரத்தில், இந்த அவையில் அதைப்பற்றிப் பேசுவது முறையாக இருக்காது என்பது என் எண்ணம்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : நான் வழக்குக்குள்ளேயே போகவில்லை. நான் செல்வது, தவறு செய்யாதவரைக் கைது செய்கிறார்கள். நிரபராதியாக இருப்பவரைக் கைது செய்கிறார்கள். கடைநிலை ஊழியனாக, கீழ் அதிகாரியாக

1978 பிப்ரவரி 28] [திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி]

இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, 164 ஸ்டேட்மெண்ட் கொடுக்கச் சொல்லி அவர் பயந்துபோய் நீதிபதியிடம் போகிறார். அவர் துன்புறுத்தலுக்குள்ளாக இருக்கிறார். துணைத் தலைவரவர்களே, இதைவிட அவலநிலை இந்த நாட்டிலே உண்டா என்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். நேரம் இல்லாத காரணத்தினாலே, அதைப்பற்றி மேலும் சொல்ல விரும்பவில்லை.

இந்த ஆட்சியினுடைய லட்சியம் என்ன? கலைஞர் கருணாநிதியின் பெயர் எங்குமே இருக்கக்கூடாது என்பது. அவர் உயிரோடு இல்லாவிட்டாலும்கூட, பரவாயில்லை. கலைஞருடைய பெயரை எல்லா இடங்களிலும் அகற்றுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவருடைய ஆட்சியினுடைய சாதனைகளைக்கூடவா மறைக்க முயலுவது? தமிழ்நாடு அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் ரிப்போர்ட் 1974-75, இது 1976 செப்டம்பர் மாதம் 23-ந்தேதியில் அச்சிடப்பட்டு, நம்முடைய தலைமைச் செயலாளர் திரு. கார்த்திகேயன் முன்னுரை எழுதியிருக்கிறார்கள்.

“This Report on the administration of the State of Tamil Nadu during the financial year 1974-75 gives a comprehensive picture of the salient features of the activities of all the Departments of the Government during the period 1974-75.”

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினுடைய சாதனைகளைக்கூடவா இந்த அரசால் தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. இவ்வளவு அழகான புத்தகத்தை அச்சடித்து என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? முக்கியமான இடங்களிலே வைத்து விட்டு, மீதியை எரித்துவிடும்படி சொல்லியிருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இதற்குக் காரணம் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த ரிப்போர்ட் எத்தனை பிரதிகள் அச்சடிக்கப்பட்டன? மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு அண்டுதோறும் வழங்கப்படுகின்ற ரிப்போர்ட் 1974-75-க்கு ஏன் வழங்கப்படவில்லை? அதை இரவோடு இரவாகக் கொளுத்த வேண்டிய நிலைமை எப்படி வந்தது? திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியினுடைய சாதனைகளைப்பற்றித் தலைமைச் செயலாளர் அவர்கள் அதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். அதையே கொளுத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், அதைவிட இந்த ஆட்சியிலே பயங்கரமான நிர்வாகச் சீர்கேடு வேறு என்ன இருக்க முடியும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

கடைசியாக, நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஆட்சியில் ஊழலை ஒழிக்கப்போகிறோம், லஞ்சத்தை ஒழிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குடிநீர் வாரியத்தில் * அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பல கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஊழல்கள் செய்திருக்கிறார்கள்.

[1978 பிப்ரவரி 28]

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : தயவுசெய்து மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தனிப்பட்ட அதிகாரிகள் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடாது. அவையில் பேசும்போது தனிப்பட்ட நபரைப்பற்றிச் சொல்வது தவறு. ஒரு அதிகாரியைப்பற்றிக் கூறும்போது அவர் அவரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது. ஒரு அதிகாரி என்று மட்டும் பொதுவாகச் சொல்லலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தப் பகுதியை எடுத்துவிடவேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-40)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : குடிநீர் வடிகால் வாரியத்திலுள்ள சீப் இன்ஜினியர் அவர். அங்கேயுள்ள எக்சிகியூடிவ் இன்ஜினியர் எழுதுகிறார். அரசாங்கத்திற்கு எழுதுகிறார். சீப் இன்ஜினியர் எப்படியெல்லாம் ஊழல் செய்திருக்கிறார் என்பதுபற்றி எழுதுகிறார். 1 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல் செய்திருக்கிறார் என்று எழுதுகிறார். எழுதியவரின் நிலை என்ன வென்றால், அவர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார். யாரைப்பற்றி எழுதப்பட்டதோ அந்த சீப் இன்ஜினியர்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதுபோல், சி.பி.ஐ. மூலம் நடவடிக்கை எடுத்து, அவரை சஸ்பென்ட் செய்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் கூறிய தகவல் எனக்குத் தெரியாது. உடனடியாக முழுத் தகவலையும் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் சீப் இன்ஜினியர் பெயர் அதுவல்ல. உறுப்பினரவர்கள் முழுத் தகவலையும், இன்றையதினம் மாலையே கொடுத்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : விவரங்களை அமைச்சரவர்களிடம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். ஏற்கனவே திரு. தீட்சிகர் அவர்கள், ஒருசிலரை மட்டும் மணிக்கணக்கில் பேசவிடுகிறார்களென்று கோபித்துக்கொண்டார்கள். நான் அப்போதே சொல்லியிருக்கிறேன். உறுப்பினர் என்ற முறையில் இவ்வளவு நேரம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. சீக்கிரம் முடிக்கவும்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி : கையிலே உள்ள கடிதத்தின் எண்ணைச் சொல்கிறேன். லெட்டர் நெம்பர் 9 கான்பிடின்ஷியல்/76, 3-4-1976 தேதியில் எழுதப்பட்ட கடிதம். அது தமிழ்நாடு வடிகால் வாரிய அலுவலகக் கடிதம். ஒரு எக்சிகியூடிவ் இன்ஜினியர் எழுதியது. அதன் நகலை வைத்திருக்கிறேன். குற்றச்சாட்டு சாட்டப்பட்ட சீப் இன்ஜினியர்மீது

1978 பிப்ரவரி 28]

எந்தவித நடவடிக்கையும் இல்லை. நிரபராதிக் கந்தப்பன் கைது செய்யப் படுவதும், குற்றம் சாட்டப்பட்ட, கோடிக்கணக்கில் ஊழல் செய்தவர்கள் பாதுகாக்கப்படுவதும் முறைதானா என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். தவறுகள், ஊழல்கள் செய்கின்றவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில் நிரபராதிகளை தண்டிக்கிறார்கள். இதைத் தவிர ஒன்றும் நடக்கவில்லை. ஏதோ ஒரு சம்பிரதாயத்திற்காக நிதிநிலை அறிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல் அது புல் வாணமாக இருக்கிறதென்று சொல்லி, என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர்: இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

(பிற்பகல் 1-42)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. அவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

292. Notification issued with G.O. Ms. No. 1969, Rural Development and Local Administration, dated the 9th December 1977 in regard to certain variation to the Mylapore Western Section Area Town Planning Scheme of Madras City sanctioned in the Rural Development and Local Administration Department Notification No. 311, dated the 22nd April 1949, published at page No. 311 of Part I-A of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 26th July 1949, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 123(2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)].

293. Notification issued with G.O. Ms. No. 1936, Rural Development and Local Administration, dated the 2nd December 1977 in regard to certain variations to the Mylapore-Teynampet Area Town-Planning Scheme of Madras City sanctioned in the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R. No. B. 578/1960, dated the 22nd January 1960 published at pages 297-313 of Part I-A of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 18th May 1960. [Laid on the table of the House under section 123 (2) of the Tamil Nadu Town and Country Planning Act, 1971 (Tamil Nadu Act 35 of 1972)].